

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izbaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2K in za četrlet 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaparte reklamacije so poštnine proste.

Slovenska kmetijska šola.

Nenavaden in dragocen piruh nam prinašajo naši slovenski deželni poslanci iz Gradca: slovensko kmetijsko šolo za Spodnji Štajer. Z enakim uspehom, ki bi imel za naše kmečko ljudstvo toliko pomena, se še slovenski poslanci niso nikdar vrnili v svoje volilne okraje. Žal, da ne bo vsa naša slovenska javnost v sedanjem trenutku, ko so duhovi zaradi volilnega boja že razburjeni in obrnjeni na celo druge predmete, temu dogodku pripisala one važnosti kakor si zasluži.

Toda pristaši Kmečke zveze so si tudi v sedanjih bojnih časih ohranili mirno kri in jesen pogled. Za to tudi ob koncu trdega boja, ki so ga bili slovenski poslanci skozi par let za slovensko kmetijsko šolo, ne glede na kake večje ali manjše razlike v političnem mišljenju, pristopajo k slovenskim deželnim poslancem ter jim kličejo:

Hvala Vam v imenu slovenskega kmečkega stanu za Vaš trud!

Nemščina v ljudskih šolah.

Celjska narodna stranka podpira, po svojem programu tudi nemščino v ljudskih šolah. Razmišljeval sem o tem, a veljavnih razlogov za to ne najdem. Zdi se mi, kakor bi vstali stari oči, koje smo zagreblili pred 50 leti k večnemu počitku, ker takrat so v resnici še nekateri želeli si nemščino v ljudske šole, a ne radi potrebe, ampak zato, ker se jim je zdel človek bolj imeniten, ki je govoril nemški. Dandanes pa je vse to drugače. Naše ljudstvo se je prepričalo, da sledna minuta, ki se v ljudskih šolah porabi za nemščino, ni nič drugega, kakor potrata časa, ki bi se plodonosno lahko porabil za druge potrebnejše predmete. Seveda so nemčurji, kot sovražniki slovenskega ljudstva, drugih nazorov. Celjski gospodje tako imenovane narodne stranke so pa ali nazadnjaki, ali nemčurji, ker podpirajo nemščino, kar se z današnjimi nazori slovenskega ljudstva več ne strinja.

A kako je vendar s to blaženo nemščino, kakšen namen ima in koliki je dobiček za trud, ki ga za ta predmet porabijo učitelji in otroci? Na to kar hitro odgovorimo: namen je, kakor že prej rečeno, potrata časa, dobiček pa sproti izgine, kakor led na topli peči, kar z naslednjim dokažemo.

V slovenskih ljudskih šolah se uči nemščina navadno od tretjega šolskega leta naprej. To bi bilo

šest let. Prva tri leta se porabi na teden recimo tri, zadnja tri leta pa štiri ure. Ker so pa v 7. in 8. šolskem letu otroci poletnega obiskovanja prosti, katere pravice se povsod poslužujejo, ostane toraj za nemščino samo 5 let, in sicer 3 leta po 3 in 2 leti po 4 ure na teden.

A predno o tem dalje računimo, seštejmo šolske počitnice. Teh je letos: nedelje in četrtni 105 dni, vel. poč. 61 dni, o božiču 6, razun četrtna in nedelje, kar smo že prej zaračunili, istotako o veliki noči 6 dni, o binkošti 3 dni, za spoved in obhajilo 4 dni, drugih praznikov pa, ki padajo na šolske dneve, je letos 7. — Vseh prostih dni je toraj 192, šolskih pa 173, to je 34.6 šolskih tednov, po 5 šolskih dni. V treh letih po 3 ure na teden in v dveh letih po 4 ure na teden je vseh nemških ur 588, ali 24 in en pol dni! — Koliko se doseže v tem tako rezecpljenem času, si lahko mislimo! Nemščina v slovenskih ljudskih šolah nima toraj toliko uspeha, kakor če bi dali slovenskega otroka na 49 dni v nemško hišo, kjer bi imel priložnost slišati in govoriti nemški jezik po 12 ur na dan! Slabega obiska, pozabljivosti otrok, mnogih krajevnih počitnic in mnogo drugih zadržkov pri tem nismo v poštev vzeli, kar tudi dosti znese. To pa, kolikor so se otroci naučili nemškega, pozabijo večinoma pozneje, ko izstopijo iz šole, ker nimajo priložnosti se dalje vaditi. Proč toraj z nemščino, ker ne služi za nič drugega, kakor da ovira splošen uspeh slovenskih ljudskih šol, čas pa, ki ji je odmerjen, naj se porabi za pouk v kmetijstvu!

V nemških šolah se slovenski otroci sicer nauče nekaj nemščine, v drugih predmetih pa zaostanejo. To pa vemo vsi, da mora biti tisti hlapec drugih, ki je zaostal v najpotrebnejši izomiki in če se je naučil blebetati nekaj nemškega, zna biti prav dober — hlapec Nemcem.

Kako nas želi toraj osrečiti celjska narodna stranka in njeni modri pedagogi, je iz navedenega jasno razvidno!

Kmetje, le vkup, le vkup!

Pile Franc Pilek, župan in veleposestnik v Hotinji vasi.

Viribus unitis!
(Z združenimi močmi!)

Naše poljedelstvo trpi že čez četrto stoletja pod hudimi stiskami in ker se pridelovanje poljskih pridelkov ne izplača, rastejo dolgovi od leta do leta, in če ne bo pomoči, propade naš stan v nekaj desetletjih v žrelo velikega kapitala. Nastale bodo take razmere, kakor so na Laškem. Res čuditi se moramo, da vlada, ki ima natančno štatistiko o gmotnih

razmerah in ji je naš položaj dobro poznan, take počasi dela, da bi se zakonito uredilo razdolženje kmečkih posestev in se carina na tuje poljske pridelke tako uredila, da bi kmet ne bil primoran pod zgubo prodajati.

Dandanes se povsod priporočajo umetna gnojila za zboljšanje njiv in posebno travnikov. Cene umetnih gnojil so pa tako visoke, da si jih kmet ne more lahko kupiti in če se umetni gnoj v pravem času ne raztrosi ali pravilno ne napravi, se niti ne izplača.

Samo spodnještajerska dežela bi potrebovala mnogo tisoč stotov takih gnojil. Potem bi lahko mnogo več živine redili. Pa k nabavi umetnih gnojil je potrebna pomoč od vlade in države.

Kakor je iz razprave v poljedeljskem svetu razvidno, se je gospod Povše za kmečke koristi vrlo potegoval. Izpeljati se pa tudi mora, da bode kmet svoje pridelke direktno vojaški oblasti prodajal, da spekulant, ki so skeleča rana za kmečki stan, odpadejo. Pri konjskem klasificiranju se vedno pokaže, da imajo kmetje mnogo konj za vojaško rabo sposobnih, pa žal samo na papirju, v istini jih kupujejo na Ogrskem. G. Povše je s statističnimi podatki dokazal, koliko dobi Ogrska preveč naročil za armado pri prodaji konj. Leta 1905. je vojaštvo potrebovalo in nakupilo 8756 konj in sicer 1948 iz Avstrije, 6808 iz Ogrske. Iz tega sledi, da je Ogrska 4492 konj več dala vojni upravi, kakor Avstrija. Po kvotnem razmerju imela bi Avstrija dati od 8756 konj 66 %, torej 5778, Ogrska pa 34 % — 2977 konj. Avstrija je namesto 66 % prodala le 22 % konj. Ogrska pa namesto 34 % celih 78 %. In če računimo remonte konje po 600 K, izkaže se, da je Avstrija v tem desetletju prodala 38.300 konj premalo, ali za 22.9 milijonov kron vrednosti manj skupila, kateri znesek je prišel v prid Ogrski. Ali ni to velika krivica? Ali še bomo pustili, da se še v prihodnosti tako z nami ravna. Že desetletja imamo povsod v Avstriji, kjerkoli je konjereja razvita, po večjih krajih državne žrebee. Ti žrebeci in postaje državo mnogo stanejo. Konjerejska društva si za zboljšanje konjereje res mnogo prizadevajo in zaslužijo pohvalo, pa poklicani faktorji zaslužijo grajo, da ne vplivajo, da bi se konji za armado od naših kmetov kupovali. Škoda je za zgoraj imenovanih 22 milijonov, ki bi lahko med posestniki v Avstriji ostali. Tudi o tem bo treba državnim poslancem v zbornici krepko zaropotati!

Ko bi se carinske razmere tako uredile, da bi ščitile kmečke pridelke, se revidiral in pravično rečnil davčni zistem ali se uvedel progresivni davek na dohodke in dividende, prepovedali nam škodljivi

Cerkvena ura na Brdu.

Priredil Nedrotar.

Crkovnik na Brdu je bil točen kot cerkvena ura. Niti ene minute se ni zakasnil v svoji službi in na prvi udarec ure že vleče za vrv pod zvonikom. Njegovo geslo je bilo: „Jaz sem cerkvena ura“.

Pripeti se, da je železna ura v zvoniku na Brdu obstala v letošnji hudi zimi. Urar na Gladomskem je vključil svoji veliki urarski spretnosti ni mogel pripraviti, da bi zopet šla. Zato so sklenili, naj v tem mrazu ura počiva in spomladi naj pride spretni urar iz mesta. Sedaj je bil Jošt, tako je bilo cerkovniku ime, v resnici cerkvena ura ali pravilno rečeno, prava cerkvena ura je bila žepna cilindur-ura cerkovnikova. Ta urica je šla tako natančno kot solnce, mesec in zvezde in Jošt se je lahko čisto na njo zanesel. Straničani so imeli torej zmirom pravilni čas, akoravno je ura v zvoniku stala, — samo enkrat jim je prišla navskriž. Zgodilo se je pa tako-le:

Bilo je na pustno ali mastno nedeljo. Župnik so v cerkvi en par svatov oklicali in drugi dan ob 6. zjutraj naj bi bila poroka, potem bi se svatje odpeljali na vlak v Dražjo vas. V nedeljo zvečer odzvonil Jošt večno luč, zapre cerkvena vrata in vtakne ključ v žep. Pri cerkvi se spomni, da bi bilo še prehitro iti domov in se obrne v gostilno „na štant“. Tam so igrali dureka, Jošt jih je gledal en čas, med tem pa zvrne par kupic za vrat. Jošt se nikakor ni bal vinskih duhov, katere je imel oštr zaklenjene v kleti, pa preveč rad jih tudi ni imel. Pred tem sta ga zadrževali služba in točnost, po-

sebnost pa njegova zakonska polovica, huda Neža imenovana.

Samo parkrat v letu so ga ti duhovi zmotili in in tudi to pustno nedeljo so ga premagali. Pet maslicev ga je zavžil in že se mu je zdelo, da nosi vse zvonove v svoji glavi. Začel je pri mizi glas zvonov posnemati in zvonil: Peter, Pavl, kum, kum, kum, ... Da bi grlo ne postalo suho, še vlije novi masle in sedaj so ga vinski duhovi popolno premagali. Imel je pa Jošt lepo navado, kolikokrat se ga je pošteno navlekel, je na mestu trdo zaspal. Obe roki položi navskriž na mizo, na nje položi težko glavo in začne vleči dreto. Bila je 10. ura zvečer. Gosti so se že razšli, le Griček in Gabrov Peter sta se igrala dureka; nista se zmenila za dremajočega cerkovnika; o polunoči pa sta nehala igrati. Bila sta muhasta šaljiveca, ki sta se rada pošaljila iz drugih, krčmar jima je pa pomagal.

Kmalu se je v glavi teh treh tičev skuhal šaljivi načrt. Kazalec na stenski gostilniški uri so za pet ur naprej pomaknili: na to vzamejo dremajočemu Joštu uro iz žepa, dajo jo tudi za 5 ur naprej in v žep nazaj. Vse pravilne ure so kazale ½ čez 12, cerkovnikova in gostilniška pa ½ čez pet. Sedaj zbudi jo trije šaljivci cerkovnika.

„Ti Jošt, ali bi že ne imel jutranjce zvonit“, reče Griček. Cerkovnik se zdrami, odpira oči, pa nič ne vidi in suče glavo na vse strani, toliko se je pa vendar prespal, da pride čez nekoliko časa k zavesti. Hitro potegne uro iz žepa.

„Hergulin“, zakriči „kmalo bo čas, da bi vabil, pa še nisem jutranjce zvonil... ob 6. pa je poroka, kaj bo?“

Pri teh besedah leti iz hiše. Oni trije muheljni pa so se od smeha držali za trebue. Cerkovnik je imel ključ pri sebi, zato mu ni bilo treba domov leteti, kar mu je bilo tem ljubše, ker je pri taki priložnosti imela njegova Neža zelo močan glas.

Hitro se oglasi veliki zvon v treh odnehajih; čez pet minut pa že veliki zvon v mogočnim glasom naznanja po fari, da bode čez pol ure poroka. — V vasi se slišijo posamezni glasovi, potem pa je zopet tiho. Cerkovnik je bil čisto zdelan in zdelo se mu je, kakor da bi Erjavčev Jur v njegovi glavi delal „rušt“ za kako novo hišo. V cerkvi pripravi, kar je potrebno za poroko, na to gre k farovškemu studencu ohladiti si nekoliko tako vročo glavo.

Že prileti Gregorčev Tonč in vpije:

Kaj je? Ali ni zvonilo? „Seveda je zvonilo, ob šestih bode poroka“, gode cerkvenik „ravno sem vabil“. „Ali se ti meša?“ kliče Tonč „vsaj je šele ½1“. „Kaj govoriš ti“, reče Jošt, „cerkvenik na Brdu sem jaz, in jaz bodem vedel, kako zgodaj je“.

„Moja ura gre pri minuti“, zatrjuje Tonč, in kaže ravno ½1.

„Kaj tvoja repnica kaže, mi je vseedno“, pravi cerkovnik, „cerkvena ura sem jaz“. Tonč odide, že prisopiha iz vasi nevestin oče in kriči: „Kdo ne da miru nocoj? Ravno kar je z velikim zvonom zvonilo“. „Seveda je zvonilo“, kriči cerkovnik, „in ako ne letite hitro domov po nevesto, lahko zvežete župnik ženina z mlado Danijelko — v 10 minutah je 6 in potem bodem „vkup zvonil“.

„Na naši uri je šele ½1“, se opravičuje oče.

„Vaš čebul obesite v dimnik“, pravi cerkovnik, „ker gre vsake kvatre samo pravilno — ob 6. bodem „vkup zvonil“, ako so svatje tukaj ali ne“.

karteli, se odpravila igra na budimpeštanski žitni borzi z žitom in moko, se popolnoma prepovedal avoz živine in mesa iz tujih držav, se uvedlo splošno državno oziroma deželno zavarovanje proti toči, ognju, živinskim boleznim za zmerne premije, se zasebne železnice podržavile, da bi se uvedle pravične zmerne tarife za domače pridelke, se odpravil visok, hudo obremenjen davek — desetek — ter se ustanovila državna agrarna zadruža, v katero zvezo bi pristopile kmečke zveze in gospodarska društva, i bi imela lastno agrarno banko s primerno nizkimi obrestmi, potem bi se kmečki stan zboljšal. In ko bo kmet videl, da je njegov trud poplačan in da so lahko plačeval davke in obresti od dolgov, bode zboljšal svoje gospodarstvo in živinorejo, dobil bode kmet ugled in delavci iz mest se bodo radi vračali na kmete, kjer bode srečnejše živeli kot v mestih. Bog daj in zastopniki kmetov delajte, da do tega časa ne bo več — daleč!

Politični ogled.

— **Deželni zbor.** Uravnava Hudinja se je sklenila v seji dne 23. t. m. Hudinja se bo uravnala od meje vojniške občine do mosta nasproti meji med občinama Škofja vas — Celje okolica. Dežela prispeva k temu 29.040 K. — Nato je bil deželni zbor odgoden.

— **Slovenska kmetijska šola** na Štajerskem. Proračunjena je šola na 346.000 K in sicer: Poslopje 320.000 K, poljedelski inventar 15.000 K, drugi inventar 5.000 K, razne potrebe 10.000 K, nakup potrebnega zemljišča 95.000 K. Za šolo je določen kraj St. Jurij ob juž. žel. Deželni odbor zahteva sedaj, da mora država k zgoranjim stroškom prispevati najmanj 40 odstotkov. Deputacija slovenskih poslancev je bila v tej zadevi že na Dunaju in je na pristojnem mestu posredovala ter se ji je državna podpora obljubila.

— **V Ljubljani** so si postavili liberalci za kandidata župana Hribarja. Kakor se pa sedaj poroča, noče Hribar kandidature sprejeti. Nihče noče biti v Ljubljani kandidat liberalcev, ker se lahko pripeti — da propade. Liberalci že iščejo zaveznike pri socialdemokratih, ki jih pa tudi ne marajo. Liberalizem je prišel na Kranjskem popolnoma na kant, sedaj ga hočejo še na Štajerskem nekoliko časa umetno zdržati.

— **Kandidat za goriško okolico** je sodni tajnik Josip Fon, katerega so zaupniki iz goriške okolice jednoglasno postavili.

— **Avstrijski Italijani.** V neki srednji šoli v Trstu so prebodli učenci podobo našega cesarja. Tamonje šolske oblasti so hotele celo stvar zatajiti, a zvedela je o tem osrednja vlada na Dunaju, ki je odredila strogo preiskavo. Kaj bo iz takih mladencev?

— **Kmečki nemiri na Rumunskem.** Po spopadih med kmeti in rumunskimi vojaki, ki so bili dne 21. t. m. v Mihajleniju, kjer je bil en kmet ubit, trije pa ranjeni, vlada sedaj popolnoma mir. Beguncev, katerih je sedaj čim dalje manj, je v Sučavi in Jekaniju okoli 2500. Prebivalstvo v Burdujeniju se je bistveno pomirilo. Vlada je v več krajih proglasila obsedno stanje. Upor se je razširil tudi na okraj Buzen. Skupine kmetov so udrle v mesteca Sucieva, kjer so razdejali židovske hiše ter so s kamenjem vsprejeli vojake. Vojaki so vstrelili štiri kmete. V Dorshaju je 4000 kmetov napadlo mesto, kjer so pričeli pustošiti in pleniti. Ker se ni hoteli pokoriti, so vojaki streljali, nakar se je začelo grozno klanje. Dne 24. sta se vršila v Bukareštu dva shoda v prilog kmetov. Glasom poročil iz Rumunske so uporni kmetje napadli, opleni in zažgali trg Nerpole-Ru-

desti. 22. t. m. so oblegali kmetje Mihaileni. Vojaki so jih potisnili nazaj. Prišlo je do spopadov, Judovski listi so skušali na vse mogoče načine očitati rumunske kmete, ki so se v svoji upravičeni jezi vzdignili proti vojnim tlačiteljem in izsesovalcem — judom. Pisali so, da so kmetje morili, in uganjali druge krivoločnosti, kar pa ni res. Punt je imel svoj uspeh. Poroča se namreč iz Bukarešta, da je nova vlada odstavila vse prefekte (načelnike okrajev), ter imenovala nove prefekte. Ob enem je izdala na prebivalstvo oglaš, v katerem napoveduje, da se ustanovi poljedelska banka za nakup zemljišč, da se bo dalo državna posestva v zakup kmetom ter da se odpravi več davkov, ki tarejo kmete. Vlada je izdala v prid kmetom sledečo naredbo: Sodišča lahko razveljavijo najeminske pogodbe med judi in kmeti ako so v njih pogoji, ki škodujejo kmečkim koristim. Nobena pogodba ne velja več kot za dobo petih let. Noben najemnik — to je naperjeno proti judom, ki od bojarjev veleposestnikov najemajo posestva in jih dajo zopet s petdesetodstotnim dobičkom v najem kmetom — ne sme vzeti v najem več kot dve posestvi. Tisti najemniki, ki niso rumunski državljani, morajo plačati 50odstotni zemljiški davek. — Ministra Haret in Mortzun odpotujeta sama med kmete, da jih če mogoče pomirita. Kralj Karol je 24. t. m. sprejel zastopnike dijaštva v Jassyju. Dejal jim je, da ga veseli, da se potegujejo za kmeta in da bo vlada še v kratkem izdala zakone v varstvo ubogega kmetiča. Istih misli je tudi blaga kraljica Elizabeta. — Najnovejša poročila od 26. t. m. so sledeča: V Galacu se je razvil med kmeti, ki so trikrat naskočili mesto in plenili po predmestju, in med vojaki ljut boj. Kmetje so na vojake streljali in se šele umaknili, ko je prišlo topništvo. Na obeh straneh je 60 mrtvih in 300 ranjenih. Enak boj z vojaki se je vršil v Aleksandri. 2000 kmetov je naskočilo mesto Petrescu in zapodilo vojake v beg. Vojakom se je posrečilo zapoditi kmete nazaj šele, ko je poročnik Jonescu z eno kompanijo v diru naskočil ustaše. Na obeh straneh je mnogo mrtvecev. V glavnem mestu Bukareštu se bojijo, da bodo kmetje poizkušali napasti mesto. Zato je vlada izročila Bukarešt v varstvo generaloma Corniceanu in Georgu. General Tell v Moldavi je izdal na vojake povelje, kjer jih pozivlja, da naj odslej streljajo na kmete ostro; konjenišvo naj se brani s sabljami.

— **Francoska.** Framasonsko društvo „Veliki Orient“ je prav po ceni kupilo bivši frančiškanski samostan v Parizu. Cerkev izpremenje v zborovalnico ter jo okrase s framasonskimi znaki. Tu bo odslej glavni sedež framasonskih lož. Framasoni so zložili precejšen fond, da kupijo katoličanom oropana cerkvena poslopja.

Razne novice.

Vesele velikonočne praznike želi

uredništvo in upravnništvo.

* **Gregorčičeva slavnost v Mariboru** na belo nedeljo dne 7. aprila. Vspored: 1. Slavnostni govor (g. dr. Fr. Rosina), 2. Apoteoza, 3. Deklamacija „V pepelnici noči“ in „Tri lipe“ (gđ. A. Osana), II. 1. L. Hudovernik „Naša zvezda“, moški zbor in bariton-solo, 2. W. A. Mozart, Andante iz IV. kvinteta, 3. V. Parma „Čolnčku“, mešan zbor, 4. R. Savin „Predsmrtnica“ in H. Volarič „Pogled v nedolžno oko“, bariton-solo in klavir, 5. A. Dvoržak „Mazurka“, gosli in klavir, 6. F. S. Vilhar „Slovo“, moški zbor, bariton-solo in klavir, 7. W. A. Mozart, Finale iz V. kvinteta, 8. A. Nedved „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. Pri II. delu sodelujejo:

„Najbrže so sinoči vsi vaščani voglarili pri ženinovi hiši in so pili kakor čepi“, pravi, „in sedaj se ta pijana banda ne zbudi. Župnik in cerkovnik gresta pred cerkev. Od gostilne se sliši strel. V fari je Danijelka odprla okno in kriči: „Za božjo voljo, kaj se je zgodilo? Ali so prišli Turki?“

Župnik opominjajo zopet: „Jošt, Jošt, kaj si naredil?“

Od daleč se sliši trobentanje požarne brambe iz Prekope. Majdetov Poldi je trobil na rog. Načelnik požarne brambe je namreč slišal zvonjenje in je mislil, da gori. Sklicaj je brambove skupaj s tem, da je „na boben plazoval“. Vsi ljudje so skupaj vrel. Nevesta je še kuštrava in v navadni vsakdanji obleki priletela in kričala nad cerkovnikom: „Ti, drotar ti, vsaj je šele ena, poglej na uro!“

„Pojdi se ti farbat s svojo uro“, se krega Jošt nad nevesto, „cerkovnik sem jaz, in jaz bom vedel, kako zgodaj je.“

Na vseh straneh kričijo „Kaj je? kje gori? Kaj se je zgodilo?“ Cerkovnik pa stopi na obzidje pri cerkvi in kriči z močnim glasom: „Poroka bo! šest je ura! Porokaaaa! Porokaaaa! Sedaj še le prisopiha cerkovnikova zakonska polovica huda Neža. Pririne se skoz gnečo do župnika in vpraša: „Za božjo voljo, g. župnik, kaj pa se je zgodilo?“

Cerkovnik je „vkup zvonil“, odgovorijo župnik, „in trdi, da je 6 ura“. Nato se spravi Neža nad moža:

„Ti grdi pijanec“, vpije, „polovico noči si sedel v gostilni, uro si zgubil in celo župnijo si zbudil iz spanja... Pojdi doli iz zida.“

Cerkovnik je vedel, da bi se mu slabo godilo, če bi ga dobila njegova Nežica v roke in ne gre doli; reče čisto pohlevno in ponižno:

Gosli-solo g. B. Serajnik, bariton-solo g. dr. B. Stubeč, klavir gđ. M. Schreinerjeva, kvintet g. B. Serajnik, J. Zemljčič, L. Šerbinek, J. Medved in B. Beran. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vabila in lepaki se razpošiljajo. Prebitek slavnosti je namenjen za Gregorčičev spomenik.

* **Slovenska kmetijska šola.** Štajerski deželni zbor je sprejel predlog glede ustanovitve slovenske kmetijske šole.

* **Sejmi v aprilu.** 2. v Dramljah; 4. pri Sv. Primožu (pri Blagovni); vel. ponedeljek v Sevnici (na Dravi); veliki torek v Podčetrku, Šoštanj, v Ljubljani, Muti, na Ptujski Gori, pri Sv. Duhu v Ločah; sredo po veliki noči v Framu; četrtek po vel. noči pri Novi Cerkvi; 13. Loka pri Zusmu (Šmarški okraj); beli torek v Ljutomeru; belo soboto v Dobju; ponedeljek po beli nedelji pri Sv. Lenartu v Slov. gor.; pri Sv. Mohorju (Podčetrtek), v Rogatu in Vojniku; sredo po beli nedelji na Vranskem; 17. v Kapeli pri Brezicah; 20. pri Sv. Ilju; 23. v Ptuj; sv. Jurija dan v Hočah, v St. Juriju ob juž. žel.; v St. Juriju (v Hrasovcu), v St. Juriju (v Švici), v Kaniži, na Laškem in v Zdolah v sososki Pletarje; sv. Marka dan v Kostrivnici; 25. v St. Juriju ob Taboru za živino in blago, v Dobovi; ponedeljek po sv. Juriju v Konjicah in v Dolu pri Hrastrniku; 3. poned. po vel. noči pri sv. Vidu blizu sv. Eme in Šmarju; 2. sredo po vel. noči v Sevnici (na Savi); 4. pon. po vel. noči v Ponikvi in v Studenicah; 8. soboto po veliki noči na Hajdini.

* **Za zidarske mojstre** sta napravila izpit pri c. kr. dež. vladi v Ljubljani absolventa c. kr. obrtne šole za stavb. obrtnike Jožef Novak iz Desnjaka pri Ljutomeru in Ivan Seršen iz Radomelj pri Kamniku.

* **Vplačevanje neposrednih davkov v II. četrtletju 1907.** Tekom II. četrtletja 1907 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačani v naslednjih obrokih: 1. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta najemninskega davka in sicer: 3. mesečni obrok dne 30. aprila 1907, 5. mesečni obrok dne 31. maja, 6. mesečni obrok dne 30. junija. 2. Občna pridobitina in pridobitina podjetij, podvrženih javnemu dajanju računov: 2. četrtletni obrok dne 1. aprila 1907. 3. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potem odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer 1. polletni obrok dne 1. junija 1907. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postavbe z dne 15. januarja 1904. I. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotedajne dolžnosti in za vsak zamujen dan 1.3 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgoraj naštetim rokom do vstetega dne plačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladami in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisanega prisilnega postopanja.

* **Plače županov in svetovalcev.** Kakor znano so plače ali bolje rečeno odškodnine, ki jih dobivajo v posameznih občinah župani in svetovalci, zelo različne. To je sicer upravičeno, ker po nekaterih občinah je oprava veliko, v drugih manj. Nepravilno pa je, da se določajo županom in svetovalcem za njih posamezne posle odškodnine za gotove izdatke,

„Ne, ne, ljuba Neža, uro imam... tu poglej, natanko ¼ čez 6 kaže... tudi je navita... ob 9. sem jo navil, sem jo navil, vem čisto dobro.“

„Piješ kakor krava in potem pa nič ne veš, kaj se godi s teboj“, gode nad njim žena.

„Pa moja ura ni šla nazaj, pa tudi kazalec mi preskočil nekaj ur“, se zagovarja cerkovnik.

„Najbrže si bil že pri navijanju ure pijan“, pravi žena, in nisi našel v uri prave luknje in si kazalec navil.“

V tem trenutku pripelja Karlov Luka požarne brambo z brizgalnico, lestvicami, vrvi itd. pred cerkev.

„Kje gori“, zakliče več glasov.

„Cerkovnikove jetre gorijo“, kliče žena Neža, nastavi cev brizgalnice v njegovo grlo, pumpajte močno, da bo vendar enkrat dosti imel.“

Župnik naredijo mir in rečejo z visokim glasom:

„Ljudje božji, nič se ni zgodilo, pojdite mirno domov... cerkovnik se je zmotil z uro.“

„Nič, nič zmotil“, vpije cerkovnik od obzidja, „ljudje, 6 je... bo hitro dan, malo počakajte... Jaz sem cerkovnik...“

Sedaj ga prime Neža za nogo, potegne od obzidja, in mu maši usta z roko, da bi utihnil. Nekateri so se jezili nad Joštom, drugi smejali, požarna bramba se odpelja, trobentači pa veselo piskajo „Holzhackermarsch“. Na zadnje pa maršira Neža in pelje Jošta kakor žandar Bezenika.

Pet ur pozneje je bila poroka, nato pa zgine cerkovnik za nekaj dni iz fare. Od te usodopolne noči mu je ostalo ime: mokra cerkvena ura na Brdu.

Oče neveste beži domov, cerkovnik pa govori nekaj o „zaspanec“ za njim. Sedaj pa pogleda na župnišče in vidi, da je še vse temno. Ali bi tudi župnik zaspal! Navadno zgodaj bedijo kakor domači nemški petelin, posluh pa imajo tudi dober, da bi slišali zvon. Jošt leti proti farovžu in trka na vrata. Čez nekaj časa se že oglasio župnik pri oknu „Kdo je? Kaj je?“

„Ali ste zaspali, gospod župnik“, vpraša cerkovnik, „vsak trenutek bo ura 6 bila in potem bo poroka, svatje nimajo časa čakati na Vas, ker drugače zamudijo vlak.“

Župnik zginejo od okna in cerkovnik gre v cerkev. Nobenega človeka še ni bilo v cerkvi, na njegovi uri bo pa že čez eno minuto šest.

„Oj, nesrečni ministranti“, se huduje cerkovnik, „enkrat vsi na kup priletijo in bi radi vsi ministrirali, drugokrat pa nobenega nimaš.“

Ura že kaže 1 minuto čez 6, žive duše še ni, celo župnika ne. Cerkovnik začne v nestrpnosti kar z nogami mandrati. Leti pod stolp in zvoniti z vsemi zvonovi, kakor je pač šlo. Da mu je slabo šlo, se razume, ker je bilo v stolpu pet zvonov in torej ni mogel lahko sam zvoniti. Bingl — bongl — bongl — bangl — bangl — je šlo v enomer in vsi so mislili, da gori ali da se je katera druga nesreča pripetila.

Župnik priletijo k vratom in že od daleč kričijo „Kaj delaš, Jošt? Vsaj je še le ena čez pol-noči.“

„Ali se vam je sanjalo“, govori razžaljeno Jošt, „cerkovnik na Brdu sem jaz, in jaz bodem vedel, kako zgodaj je.“

„Na moji uri je ravno ena“, pravijo župnik.

„Vrčite vašo uro v vodo“, pravi cerkovnik, „cerkvena ura sem jaz, in ta gre z niroom pravilno.“

„Vsaj še ni nobenega v cerkvi“, opominjo župnik.

kakor si jih ti sami zaračunajo, češ toliko sem v resnici izdal. To se mora zaradi tega grajati, ker eden rabi veliko, drugi za isti posel mnogo manj. — Deželni odbor nižjeavstrijski hoče plače županov in svetovalcev na ta način urediti, da je izdal sledeči poziv vsem občinam: Vsi občinski zastopi naj v prvi polovici leta 1907 v posebni seji sklepajo o prejemkih županov in občinskih svetovalcev, zlasti naj določijo, koliko gre županu in svetovalcem prave letne plače in koliko za posamezne uradne posle in pote. Seveda se ima pri tem ozirati na finančno stanje občine. Dotični sklepi se imajo nadrobno sporočati, deželnemu odboru. — Na ta način se bo spravila v te plače nekaka enakomernost. Želeti bi bilo, da bi se tudi pri nas kaj takega ukrenilo.

* **Urednik Spindler** in njegovi zvesti mu udani hočejo imeti v Celju malo Ricmanje, kakor poroča petkova številka „Slov. Naroda“. Ker so spodje okoli „Narodnega Lista“ tako silno pobožni (vsaj zatrjevali so tako v prvih številkah svojega organa), ni dvomiti, da si bodo naročili svojega popa. Vprašanje le še nastane, kdo ga bo vzdrževal, kajti zemljiška knjiga je že precej „zapacana.“ Sicer pa pravi narodna pesem: Juhe, naprej, naprej, dokler je še denarjev keaj.

* **Narodna stranka in „neodvisni kmetje.“** Na glavnem zboru Narodne stranke za Štajersko v Mariboru se je sklenilo, da skliče stranka shod „neodvisnih kmetov“ v šmarsko-rogaško-kozjanskem okraju za belo nedeljo, da si določijo kandidata. Ali so to „neodvisni“ kmetje, ki morajo prihajati in sklepati, kakor želi vodstvo liberalne Narodne stranke?

* **Naši deželni poslanci.** Med slovenskimi deželnimi poslanci štajerskimi sta Roš in Kočevar pristaša nove liberalne stranke. O vsem, kar se je go-dilo v krogu slovenskih poslancev, sta poročala svojim pristašem na Spodnjem Štajerskem. Na shodu v Mariboru se je javno govorilo, da je Kočevar zadnje dni telegrafično obveščal liberalne pristaše o stanju Plojeve kandidature.

* **Roš — pokazite barvo!** Roš si ne upa prav pokazati barve, posebno ne bi rad v javnosti veljal samo kot kandidat liberalne stranke. Za to vedno pravi: Ne kandidiram, ampak drugi me kandidirajo. Vendar ko mu je liberalna stranka iz Zidanega mosta ponudila kandidaturu, je odgovoril: sprejemem. Pribito ostane: Roš je vsprejel kandidaturu samo iz rok liberalne stranke! Vse drugo je Rošev manever: rad bi veljal kot prvaški kandidat, kot kandidat neodvisnih kmetov, kot kompromisni kandidat kmečke in liberalne stranke, Slovencev in nemških tarjev, socialdemokratov . . . , kakor pač bolj kaže. Kmetje in delavci, ne verjamite Rošu in njegovim pristašem!

* **Živela narodnost!** Prihodnjič bomo povedali zanimivo politično dogodbo, kako je Narodna stranka ponujala svoje glasove vsenemškemu kandidatu Maliku, zvestemu pristašu Šenererja. Opozarjamo, da danes Narodna stranka tudi v „Slovenskem Nar.“ izjavlja, da bo rajši šla pri volitvah s protinardno in protikmečko socialdemokracijo, nego pa z našo kmečko stranko. Kmetje in krščanski delavci, pozor!

* **Vendar enkrat!** Na shodu pri Sv. Roku n. Šmarjem je zahteval dr. Korošec od navzočega nadučitelja Strmškega, naj poroča le golo resnico o tem, kar on (dr. Korošec) govori o šoli in učiteljstvu. In res je prinesel prihodnji „Narodni List“ o Koroščevem govoru poročilo: „O šoli in učiteljstvu razpravljal je govornik še dovolj stvarno in mirno.“ Poglejte, poročajte vedno resnico in marsikaj bo drugače.

* **Tržne vesti.** Promet je še vedno slab, kupčija hladna, zato so cene vedno jednake. Pšenica je ostala povprečno neizpremenjena. Rž je brez prometa in v vsem neizpremenjena. Oves je pač dvignil z uspehom svojo ceno. Turšica se je hotela ravnati po ovsu ter zahtevati višje cene, katerih pa ni dosegla, ostalo je brez večjega prometa. Otrubi so postali višji v svoji ceni. Svinjska mast se je nekoliko omajala v svojih cenah. Usnje in kože padajo v ceni.

* **Cene živine na Dunaju.** Voli 76 do 86, krave 260 do 230, konji 160 do 280 (živali), svinje 1.22 do 1.28 kg.

* **G. dr. Karlovšek** iz Celja, ki je na Ponikvi zabavljajl čez črnosuknježe, je v teku 18 let že popolnoma pozabil, da je neki Karlovšek iz Šmarjete na Dolenjskem čez eno leto v osrednjem semenišču v Gorici duhovski kruh jedel in črno suknjo nosil, ki pa sedaj krepko čez črnosuknježe zabavlja. Poturica je hujši od Turka.

* **„Marburger Presse“**, zagrizen nemško-nacijonalen list, se usižuje celo slovenskim duhovnikom; upamo, da njih ne naroči lista, ki se dosledno iz najsvetejših reči norčuje.

* **Shod Narodne stranke v Mariboru** minolo nedeljo je bil primeroma slabo obiskan. Komaj nekaj čez 150 ljudi, večinoma liberalni učitelji, koncipijenti in odvetniški pisarji, so prišli skupaj, kljub bobnanju po „Narodnem Listu“ in posebnih vabilih. Na shodu so največ psovali čez Kmečko zvezo in njene kandidate. Učitelj Strmšek je imenoval Kmečko zvezo „strupeno kačo“ in njene privržence „fanatizirane backe.“ Dr. Kukovec, general Narodne stranke, je celo izjavil, da naj njih pristaši volijo socialdemokrate in ne kandidate Kmečke zveze. Notar Stupica pa je navduševal zborovalce za vsenemca in protestanta Malika, ki se bo, kakor je obljubil, oziral na težnje Narodne stranke. Nekateri udeleženci so ogorčeni zapustili že pred sklepom shod, ker se jim je

gabilo to izdajalsko govoričenje. Da se more kaj takega govoriti na shodu stranke, ki si prisvaja ime „narodna“, je nečuvstvo. Na tem shodu je Narodna stranka jasno pokazala, kaka prijateljica kmeta da je: socialdemokrata, da celo Nemca in protestanta je eden priporočal voliti, ne pa kandidata Slovenske kmečke zveze. Tako daleč so že zašli ti ljudje v svoji slepi strasti do kmeta in vere. Vsakega kmeta mora biti sram, ki je pristaš te izdajalske stranke!

* **„Narodni List“ smeši kmeta.** V zadnji številki „Narodnega Lista“ se napada posestnik Mlakar in se mu očita, da je nespretno vodil zborovanje Kmečke zveze v Laškem. Vsi kmetje, ki poznajo g. Mlakarja, so priča, da je on dober govornik, spreten voditelj shodov, sploh inteligenten kmet. Narodne strankarje jezi, da nimajo v svojih vrstah takega kmeta, zato ga napadajo in skušajo osmešiti. Fej takemu postopanju.

* **Na naslov gosp. dr. Kukovec.** Izjavljam Vam, velečenjeni gospod doktor, da ne bodem reagiral na neosnovane napade Vašega „Narodnega Lista“. To izjavo podam Vam kot šefu stranskinemu in vodji glasila, ki je vredno svojega urednika; s tem se pač ne bodem spuščal v polemiko, ker mi tega ne dopušča moja čast. Če bi zares imeli Vi gospod doktor boljše nazore o političnem, javnem delovanju in tudi ločili stvar od osebe in uvaževali volilni boj na podlagi načelnih vprašanj, bi takega dopisunstva ne dovolili svojim nezrelim politikom — pisarjem raznih pisarn in bi obsojali naravnost nečuvstvo blatenje in osebno napadanje, s katerim je pričel „Narodni List“ takoj s početka svojega obstanka. Mi sedaj nimamo boja za načelna vprašanja, temveč najostudnejši osebni prepri, katerega ste Vi kot politik sankcionirali. Prisojam Vam gotovo nekoliko širšega političnega obzorja; ravno radi tega sem pač prepričan, da zasledujete enake volilne boje tudi po celi Avstriji. Priznati mi morate, da tako ostudno se nikjer ne izrablja osebnostij, kakor ravno v „Narodnem Listu“. Spominjam se le ednega lista, ki je izhajal nekaj v Mariboru in je blatil osebe in celo družbinske razmere; s tem se stavi sedaj Vaš „Narodni List“ lahko v edno vrsto; temu se nikakor ne čudim, saj je Vaš urednik ravno iz šole tega lističa. V take liste, imenujemo jih „Revolverblätter“, se mi ne zdi vredno pošiljati popravkov in izjav. Prvo laž radi mojega govora v Lehnu so Vam popravili drugi in javno dokazali, kake lažniki so Vaši poročevalci. Za mene zadostuje edino to lažljivo poročilo, da se ne brigam za nadaljna psovovanja; tudi se nikakor ne vznemirjam, ker vem, od kot da prihajajo vsi napadi, dasi so že preslegli zdavno meje dostojnosti, tako da bi me moral nerazsodni čitatelj smatrati po Vaših poročilih za največjega „falota“. Ker vem, da še vendar nisem tak „falot ali lopov“, manjka samo, da mi pridenete še te priimke naravnost, in ker si mislim, da pač manjka v prvi vrsti prave omike in izobrazbe, omilujem samo pisavo Vašega lista in Vas prosim, da posredujete v uredništvu, da mi ne pošilja več lista, katerega sem vendar odklonil. Tako vsiljevanje je tudi nedostojno; prepričani bodite, da jih bode ravno radi te pisave še več, ki si ne bodo dali vsiljevati takega berila. Brez zamere!

Dr. Karol Verstovšek.

Mariborski okraj.

m **Nalezljiva** vratna bolezen „mums“ razsaja v mariborski okolici.

m **Umor v Studencih pri Mariboru.** K orožnikom v Studencih je priletela v petek, dne 22. t. m. posestnica Marija Mlinarič ter začela pripovedovati, da jo je delavec Anton Slaček, s katerim je skupaj živela, zvalil v klet, kjer jo je napadel s sekuro in nekim železom. Kričal je: „Sedaj je tvoja zadnja ura!“ Posrečilo se ji je ubraniti se napadalcu ter zbežati v sosednjo hišo, od kod je šla k žandarmeriji. Dva orožnika in občinski sluga so šli z Marijo Mlinarič v hišo, kjer so našli Slačeka v kleti nezvestnega v svoji krvi ležati. Prenesli so ga v sobo, kjer so dognali, da je mrtev. Na mesto došla sodnijska komisija in zdravnika so našli na Slačeku dve strašni rani. V trebuhu je imel veliko rano, povzročeno z velikim nožem, na glavi je pa imel več udarcev s sekuro, eden mu je preklal glavo. Klet so našli povsod s krvjo poškopljeno. V enem kotu v mlaki krvi velik kuhinjski nož, na drugi strani pa krvavo sekuro. Mlinarič, ki je omožena, a živi ločena od svojega moža, je doma v Kapeli pri Radencih. Doma se je seznanila z želarskim sinom Antonom Slaček. Ker pa ni mogla doma živeti z njim, šla sta v Studence, kjer sta kupila majhno hišico. On je dobil delo pri tesarskem mojstru Ornigu, ona je pa imela majhno branjarijo. Ker je on vse zapil, bil je vedno prepri v hiši, ki se je končal na tako strašen način. Mlinarič so zavrli in oddali v bolnišnico, ker ima lahke poškodbe na glavi.

m **Fram.** Tukaj se vrši na belo sredo dne 3. aprila t. l. veliki živinjski sejem. Ker obeta priti mnogo kupcev, se posestniki živine prijazno vabijo, da priženejo obilo lepe živine na ta sejem.

m **Umrla** je pri Sv. Rupertu v Slov. gor. dne 18. t. m. obče spoštovana gospa Neža Fras, žena veleposestnika in cerkvenega ključarja g. Antona Fras v Gornji Voličini, v 67. letu svoje starosti. Rajnka je bila dobra krščanska žena, skrbna mati,

velika dobrotnica revežem, prijaznega obnašanja do vsakega — splohi blag značaj. Mnogoštevilna udeležba na pogrebu dne 20. t. m. je bil živ dokaz njene priljubljenosti. Blag jej spomin!

m **Dravinjska dolina.** Velika nesreča za mariborški-slovenjibistriški okraj je, da ga zastopa poslanec Stiger, za katerega bo kmalu veljalo ime: deželnozborški mutec. Pa to še ni vse, da molči. Ko bi moral dne 4. marca svoje predloge utemeljevati, ga sploh ni bilo v zbornici. Ni se torej čuditi, da s svojim predlogom zaradi nasajevanja tobaka v deželnem zboru ni nič dosegel. Da i bil drug poslanec, bilo bi morda drugače. Poslanec Stiger velja kot nesposoben in nedelaven poslanec. Tudi glede podpore za upostošene vinograde v svojem okraju niti ust ni odprl! Ljudje ne bodo sadili tobaka, pa tudi vinogradov ne bodo več imeli, in veliko krivdo nosi s svojo nemarnostjo poslanec Stiger. Vkljub temu lažejo njegovi pristaši sedaj, da hoče Stiger okraju pomagati. Lažnjivci, zakaj pa že ni? Mi bomo volili našega sobrata kmeta Pišeka. Živijo Pišek!

m **Vukovsko.** Kakor smo že zadnjič sporočili, smo za malo glasov propadli pri zadnjih občinskih volitvah. Da bo širša javnost spoznala, s kakimi nasprotniki se moramo mi bojevati, naj navedemo tukaj čisto mirno in pošteno nekaj resničnih podatkov. Volitve bi se že morale vršiti meseca januarja. A priprave so se zavlekle. Pošiljali smo večkrat svojega pristaša k županu, naj bi pogledal, ali so volitve razpisane. Hodil je tje skoraj vsak teden. A naenkrat, 3. marca, opazi eden naših listek nad vratmi. Na listku je bilo napisano, da so volilne liste že izpostavljene 4 tedne in da se vrše volitve 18. marca popoldne. Reklamacijska doba je bila že minola. Ko so štirje naši župana prišli, kje je imel prej razglasilo za volitve nabito, rekel je, da mu je veter dol strgal! Razpisal pa je župan volitve na 18. marca popoldne, ker si je mislil, da takrat naši narodni in krščanski možje ne bodo prišli, ker bodo šli k spovedi. Vsakokrat je ta dan popoldan pred Jožefovim velikonočna spoved za možje. A svoje bo že skup zbobnal, ker spovedi se on in njegovi pristaši bojijo. Šantl in pa njegovi privrženci si svojo vest najrajši mirijo s „Štajercem“, s kolinami in z vinom, pri tem pa udrihajo po svojih domačih duhovnikih. Tako sami sebe tolažijo, če jih vest peče, a če bo to vedno tako šlo, ne vemo. Če bi bili vsi Vukovčani količkaj premislili, bi moral Šantl pasti. On sploh čisto nič ne skrbi za svojo občino. Ceste imajo Vukovčani take, da bi morala višja politična oblast vmes poseči že davno, ker se živina preveč trpinči. Zgornji Vukovčani vejo o tem kaj povedati. Zato ker Šantl nič ne skrbi za občino, še imajo itak preveč doklad. Nekateri so se že morali pritožiti, da je saj nekaj cest popravil. L. 1904. meseca majnika sta toča in strašen vihar skodraj vse pobila v celi jareninski fari. Župan Šantl čisto nič ni poskrbel, da bi bili oškodovani Vukovčani dobili kaj odškodnine. Kako so takrat celo njegovi pristaši godrnjali zoper Šantla in se priduševali, da ga ne bodo nikdar več volili! Kako se je rotil na shodu pri Pezdikeku l. 1904. mizar Verblach in mnogi drugi! Kje pa je nadalje močatost na Vukovskem, tako lahko vprašamo. Zmagali bi bili čisto lahko, če ne bi bili nekateri svojo častno besedo sramotno prelomili. A kljub vsem izdajicam bi bili še zmagali vsaj v 3. razredu, če bi bil volilni imenik pravilno sestavljen. Naši so bili izpuščeni, in če ne izpuščeni, pa krivo napisani. Pooblastila naša so skoraj vsa zavrgli. Od dveh „značajnih“ žensk (Korošec in Pomprein) smo imeli mi pooblastila in oni tudi. Pravičeno bi bilo, da bi bila komisija obojna zavrgla, a je samo naša. Zvečer, ko so bile volitve končane, so nekateri Šantlnovi pristaši že pijani šli domov in naše pristaše kleli in grozno zmerjali. Po celi vukovski dolini se je slišala kletev in grozen krič. Celu telesne hibe so predbacivali našim. Seveda ne bo to zastoj. Tožba je že vložena in nekateri bodo morali v kajho. Pa saj te ljudi nič ni sram. Kleli in zmerjali so na grozen način tudi svoje domače duhovnike. Mogoče, da jih bodo potrebovali prej, ko si mislijo. Žalostno je, zelo žalostno, da nekateri Vukovčani več zaupajo fantom, kakor sta Purgaj in Hasl, ljudem, kako je Šantlčka in Gajžler, kakor pa našim krščanskim možem in svojim duhovnikom.

Ptujski okraj.

p **Ključarovi.** Zimo smo zdaj že prestali, če ravno je bila huda in dolga, kakor že dolgo ne. Setve, posebno po nižje ležečih njivah, so precej slabe in je le malo upanja, da bi bila žetev povoljna, če ne bo zdaj posebno ugodno vreme. Zajci so uničili in oglodali veliko lepih dreves. Zdjaj se pa ne dobi nikdo odškodnine, ker nas je zima prehitela in ni bilo mogoče dreves obvezati. Nekaj je uničenih takih dreves, ki so bila stara deset ali še več let in se morajo zdaj posekati in z novimi nadomestiti. Odbor naše občine je sklenil že pred dvema letoma zatreti zajca koliko najbolj mogoče, sedanji lastnik lova Alojz Mikl pri Veliki Nedelji pa več kot leto dni ni pustil nič streljati zajcev, zato pa so se zdaj strašno razmnožili ter delajo veliko škodo na drevju in goricah. — Na Seniku je dne 9. t. m. umrl Fr. Stopar, hud pristaš „Štajerca“. Sveti mu večna luč!

p **Borovci** niže Ptuj. Dne 13. t. m. umrl je na sušici naš občinski predstojnik Jakob Majcen v 55. letu svoje starosti. Pokojni je bil obče priljub-

Ijen in mož našega narodnega prepričanja. Bodi mu lahka zemljica! — Ker je pobrala sušica v zadnjih letih pri nas izvanredno dosti nadepolnih mož in žen, bilo bi jako dobro, da oblast to stvar preišče in zoper razširjanje te bolezni kaj ukrene.

Središče. Pevski in gledalski večer priredi s ediška šola dne 1. aprila na velikonočni ponedeljek t. l. s svojimi učenci v šolskih prostorih. Spored: Veselja glas v prirodi. Izvirna spevoigra. Triglasni zbori z deklamacijami in s samospeli ter s spremljevanjem klavirja. Razporedba: 1. Uvod. 2. Zjutraj. 3. Na vrtu. 4. Na polju. 5. V gozdu. 6. Ob vodi. 7. Konec. B. Skrb in Smrt. Izvirni igrokaz v dveh dejanjih. Priredil Juraj Pangrac. Vstopnina: Sedež 70 vin, stojnišče 30 vin. Začetek ob 7. uri zvečer. Ker se porabi ves čisti dobiček na nakup novega harmonija za šolo, se predplačila hvaležno sprejmejo. Kdor se ne more ali noče udeležiti, se prosi, da vpsolje blage volje majhen denarni prispevek za zgoraj navedeni namen.

Ljutomerski okraj.

1 Vučja ves pri Sv. Križu. Z ozirom na naš dopis v št. 11 nam je poslal g. nadučitelj Fran Cvetko popravek, katerega glavne točke radevolje prinašamo s prošnjo, da nam naši dopisniki vedno pošiljajo le popolnoma resnična poročila: „1. Ni res, da sem hodil o priliki kompetovanja po farovžih proseč podpore, res je le, da sem bil samo enkrat na obisku pri odličnem duhovniku — sorodniku in sicer na povabilo. 2. Ni res, da sem govoril kedaj proti bralnemu društvu v Križevcih, marveč je res, da sem bil celo namenjen pristopiti kpt ud. 3. Ni res, da sem govoril na shodu bral. društva javno za liberalne liste, marveč je res, da na shodu bral. društva niti nisem bil, ampak sem le o priliki vesele naređil opazko: „Saj so tudi drugi listi dobri“, ko je namreč govornik priporočal prisotnim samo „Slovenec“ in „Slov. Gospodar“. 4. Ni res, da razpošiljam s šolarji „Narodni List“, marveč je res, da še nisem nikoli niti ene številke tega lista s šolarji komu poslal, ker dobivam samo en iztis, ki ga imam zase. 5. Tudi ni res, da nisem prijatelj duhovnikom, res pa je, da sem vedno prijatelj vsem duhovnikom, ki imajo radi tudi mene.“

Slovenjegraški okraj.

s Slovenjgradec. Po velikih lepkih je napovedala Narodna stranka dne 19. marca ob 11. uri v Narodnem domu javen volilni shod vseh neodvisnih kmetov. Ednajsta ura odbije, volilci pričakujejo otvoritve in uže hočejo vstopiti v dvorano, kjer se ima shod vršiti. A tu jim zabrani dr. Stiker vhod, povdarjajoč, da je samo narodnim zaupnikom vstop dovoljen. Splošno ogorčenje! To se poleže, ko jim Stiker izjavi, da bode po dovršenem zaupnem shodu tudi volilec vstop dovoljen. Volilci odhajajo; drugi ostanejo pred zaprtimi durmi in se spogledujejo. Proti 12. uri je tudi njim vstop milostno dovoljen. V dvorani so narodni zaupniki okoli predsedniške mize polnoštevilno zbrani: učitelji, koncipienti, pisarji — in nekaj kmetov, bolj v ozadju smo opazili nekaj nezrelih dečkov — nevolilcev. Generalštaberlerji odlagajo otvoritev. Mučna tišina! Naposled se ojnauči Ivan Verdnik, pozdravi prišlece in otvori shod, oziroma hoče otvoriti. Župnik Krohne opozarja na izvolitev predsedništva. Zaupniki ugovarjajo, da ga je že zaupni shod izvolil. Krohne opozarja na to nepravilnost. Slednjič se predsedništvo izvoli. Naši so se sleherne volitve zdržali. Predsednik Ivan Verdnik izjavlja, da hočejo danes voliti poslanca. Župnik Pečnik ugovarja, da se bode volil poslanec meseca majnika, danes se menda gre samo za kandidata. Hrušč in trušč po dvorani! Ko vihar poneha, stopi na predsednikov poziv po eden iz vsakega okraja — iz Gornjegrada baje dva — pred generalni štab in predlagajo kandidatom Vinka Ježovnik, mesarja iz Velenja. Vseh predlagalcev pet do šest. Na to nastopi Vinko Ježovnik in proglasi to od pet zaupnikov z vsemi pritrjujočimi privezki ponujeno kandidaturu za božji glas, kateremu se ne sme ustavljati — opozarja na mučeništvo krtač, s katerimi ga bode krtačila širša javnost in časopisi. O kakem programu niti sluha ne duha. Da se ta nedostojnost izpopolni, podeli predsednik besedo gospodoma dr. Stikerju in dr. Božiču. Oba deklamirata svoje stare govore, ne povesta pa ničesar o programu, na katerem naj se reši kmečko vprašanje; pač pa smo izvedeli iz njunih govorov, da imajo koncipienti sijajne mesečne plače, a da vkljub temu ne dobijo stroškov za daljno pot v Slovenjgradec povrnjenih, da so zelo hudi na gospode v Mariboru in Kmečko zvezo, kateri se odreka pravica postavljati kandidate — hudi tudi nad Robičem, ki je zmedel njih spomin. Gospodje namreč še niti vedeli niso, v katerih okrajih je bil Robič poslanecem izvoljen. Vpizori se za to posebno posvetovanje. Iz zadrege jim pomaga župnik Pečnik. V tej zmedenosti pozabijo na navzoče kmete in govore proti kandidaturi kmetov Pišeka in Roškarja. Župnik Krohne opozarja na nedoslednost, da hočejo imeti kmete za poslance, a govore proti kmetom kot bodočim poslancem. Da so si tudi duhovnike s posebnim apetitom privoščili, je razumljivo. Saj je dvanajsta ura že odbila. — Naposled zavrača župnik Pečnik neosnovane napade na naše dosedanje poslance, osobito Robiča. Navzoče učiteljstvo cenea in si ne upa črhiniti niti besedice v obrambo Robiča, dasi so mu njegove zasluge znane. Nadalje kritikuje župnik Pečnik nesmisel besede „neodvisnost kmeta“ — opozarja na nedostojnost o poročanju šasnikom, da je „Narodni List“ lažljivo poročal o zadnjem shodu Kmečke zveze v Slovenjgradu. Splošni nemir! Predsednik zvoni! Neosnovane napade na duhovščino odbija g.

župnik Krohne in zahteva dokazov, kje in kedaj je zakrivila duhovščina gospodarski propad in polom! In če ga ni zakrivila, zakaj gonja proti duhovščini, katero polagoma vprižarja Narodna stranka, ki je osnovana na podlagi zaupnih shodov v Celju v Graški cesti h. št. 38, ki so se vršili pod geslom: „doli s klerikalizmom.“ Generalštaberlerji so se čutili razkrinkane — to jim je bil prehud tobak. Pozabili so na vse dopise svojim zaupnikom od dne 25. julija 1906, kjer pišejo: „Doli s klerikalizmom — pod tem geslom se je vršil sestanek“ — namreč 8. julija v Celju; vedeti niso hoteli o dopisih od dne 26. julija 1906, kjer govore o boju proti verskemu, gospodarskemu in političnemu zaslužjevanju. Naenkrat sedaj vse to taji! Ponudi se jim javni dokaz, ki bi se priobčil v „Slovenskem Gospodaru.“ Oni ga odklonijo. Kmetje se spogledujejo! Naši odhajajo. Še enkrat ponujeni dokaz se zopet odkloni! Hrušč in trušč in vrišč po vsej dvorani. Vihar nekoliko poleže! Kmet Pačnik govori med drugimi o neosnovani gonji proti g. dr. Korošcu in Roškarju. Zopet vihar! Pačniku očitajo, da je podkupljen! Pačnik ugovarja! Pred nadaljnim razkrinkanjem se narodni zaupniki ne čutijo več varne. Shod se zaključí! Splošna veselost pri naših. Kmetom so se začele oči odpirati! Klici po dvorani: „Od duhovnikov ne gremo!“ — Po natančni štetvi je bilo vseh skupaj naših in narodnih 95 oseb z všteti nekmeti in nevolilci.

š Velenje. Gosp. Vinko Ježovnik, mesar v Velenju se je od „narodne stranke“ v Slov. Gradu postavil za državnozborskega kandidata, na kojem shodu je bilo baje okoli 80 volilcev navzočih, seveda večinoma protiverjni hujskači in pisarji. Z velikim navdušenjem se je pripeljal domu in rekel „ljudski glas, božji glas“. To je pa pozabil, da mora mož, koji hoče zastopati ljudstvo, imeti tudi zmožnosti za poslanca, kojih pa on nima, kar lahko vsak presodi, ako mu povemo, da se doma ni nikdar nič učil, med svetom pa nič ni bil. Tukaj kakor v celem šoštanjskem okraju, kjer ga vsaki prav dobro pozna, bo lahko njemu oddane glase prešel; nadjamo se pa da ne bo treba, da se bo prej streznil, da prihrani to delo drugim. Ta častihlepnost bi dobila grdo plačilo, ker zvedli bi volilci in čitatelji več reči, katere bi označile njegovo osebo, kako da zna on kmetu pomagati! Ne sešaj po zvezdah nedosegljivih. To za danes, prihodnjič več!

s Shod Narodne stranke v Slovenjgradu. Piše se nam, da se g. Fr. Vrečko in g. Trobej, oba učitelja okoliške šole v Slovenjgradu nista udeležila shoda „Narodne stranke“ v Slovenjgradu dne 19. t. m., ker ne pripadata k volilem kmečke skupine in se torej naša notica „omejaj dostojnosti itd.“ v zadnji št. „Slov. Gosp.“ ne dotika teh dveh gg. učiteljev.

s Št. Ilj pod Turjakom. Na velikonočni ponedeljek bode v Št. Ilju pod Turjakom po večernicah v šoli čebelarški shod, na katerem bode predaval g. Peitler, učitelj čebelarje, o umnem čebelarstvu.

Celjski okraj.

c St. Pavel pri Preboldu. Od zadnje sobote imamo novega župana, ki je pa stari; nov je le blagajnik, ki ga prej nismo imeli. Ker je g. krčmar Cajner obljubil, da bo zanaprej opustil „Štajerca“ in postal narodnjak, so ga dobri ljudje spet izvolili za župana, da ne bi silna žalost nastala. Ako je naš župan sedaj res mož boljših misli, se bo kmalu pri delitvi podpore pokazalo. Že enkrat se je nam po hudi toči poškodovanim Latkovljanom razdelila majhna deželna podpora. Kakor čujemo, pa nam je ravnokar po prizadevanju bivšega poslanca Korošca došla izdatna državna podpora. Prvikrat smo mi, ki nismo Štajerčijanci in ne popivamo v županovi krčmi, ostali praznih rok. Pa smo potrpeti. Čuje se pa, da bo zdaj ravno tako! Skoro ne moremo misliti, da bi si upal g. župan tako pristransko postopati. Opozarjamo torej slavno c. kr. okrajno glavarstvo, naj popraša še druge može, ne samo župana, kdo je v resnici potreben podpore: ali tisti, ki ima denar v hranilnici, ali tisti, ki kruha strada?

Latkovljan.

c Vlak je zmečkal dne 24. t. m. železniškega mojstra Sahradnik v Celju. Zmečkal mu je obe nogi in stisnil prsa, da je bil pri priči mrtev. Kako je prišel pod kolesa, je nerazumljivo.

c Nesreča. V Štoreh se je prevrgel voziček železa na delavca Koširja in Štora. Oba so težko ranjena prepeljali v celjsko bolnišnico.

c Sv. Pavel pri Preboldu. Na zahtevanje kmetov je naš občinski odbor sklenil vložiti prošnjo na deželno vladu zaradi ogromne škode, katero nam je naredil letos zajec v vinogradih in sadonosnikih. Mi zahtevamo odločno, da se lovska postava spremeni v korist kmetov. Kmetje, zahtevajte vsi, z združenimi močmi še bomo kaj dosegli. Občina Reka je tudi za to. To je prav. Obračamo se še na druge občine, da isto sklenejo.

c Mozirje. Čitali smo v predzadnjem „Našem Domu“ dopis iz Mozirja, v katerem nekdo pravi, da mozirska mladina spi, in nas vabi, naj bi se tudi mi zdržali v narodnem življenju kakor po drugod. Dozdaj se nismo pokazali, da smo tudi pri nas zmogni kaj prirediti, zato smo letos sklenili, da priredimo na belo nedeljo, to je 7. aprila t. l. v hotelu „Ilirija“ v Mozirju veselico z veseloigro „Dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček“ s prijaznim sodelovanjem braslovškega tamburaškega zbora. Tem potom vabimo vse rodoljube in prijatelje mladine zgornje in spodnje Savinjske doline k obilni udeležbi.

Na svidenje na belo nedeljo. Mozirski mladenič.

c Volilni shodi v celjskem okraju. Kandidat Slov. kmečke zveze dr. Josip Povalej je priredil dne 24. in 25. t. m. štiri volilne shode, in sicer v St. Jurju ob juž. žel., Dramljah, Teharjih in pri Sv. Jakobu na Kalobji, kateri shodi so bili vsi mnogobrojno obiskani in bili prava manifestacija za idejo Kmečke zveze. Navzočih je bilo na vseh shodih skupaj veliko čez 1000 volilcev. Vse povsod je nadvladovalo splošno navdušenje in soglasno pritrjevanje temeljitim izvajanjem kandidata dr. Josipa Povalej, s svojo ognjevitostjo, prepričevalno, zraven pa priprosto besedo, si je kandidat pridobil srea nas vseh poslušalcev in tudi tistih, kateri ga dosedaj niso osebno poznali. Na nas vse poslušalce je napravil g. dr. Povalej najboljši vtis in vsi smo zapustili zborovanje s prepričanjem, da ima ta kandidat v resnici ne samo resno voljo, ampak tudi vsestransko sposobnost, da nas zastopa v državnem zboru. Za to smo tudi vsi kmečki volilci sklenili pri volitvah soglasno oddati naše glasove le kandidatu Kmečke zveze g. dr. Josipu Povalej. O shodu v St. Jurju ob juž. žel. je že poročal zadnji „Slov. Gosp.“, vendar pa moramo tukaj popraviti poročilo v toliko, da je bilo na shodu najmanj 250 volilcev; bili so tudi trije odposlanci narodne stranke, ki pa so tudi pritrjevali izvrstnim izjavam g. kandidata; kandidatura g. dr. Povaleja se je vsprejela soglasno. V nedeljo popoldne je bil volilni shod v Dramljah; ljudstva — bile so tudi ženske navzoče — je bilo 150—200. Tudi tukaj je ljudstvo prav pazljivo sledilo krasnim in navdušenim besedam dr. Povaleja, in so mu v mnogih točkah morali tudi pristaši narodne stranke glasno pritrjevati. Ker sta pristaša narodne stranke trgovec Jarmovič in neki Jesenek (sorodnik Blaža Urleba) pri svojem priporočilu neodvisnega pa od narodne stranke postavljenega kandidata napadala dr. Povaleja, jima je krepko in v vso našo zadovoljnost odgovoril, posebno pa je dokazal Jesenku, da ima laž prav kratke noge. Ker je ravno ta nečuvven nastop zadnjega govornika zelo razburil pristaše kmečke zveze, se je zborovanje zaključilo, da ni prišlo do večjega nasprotstva. — Dne 25. t. m. je bil volilni shod na Teharjih, ki je bil prav dobro obiskan. Razven dr. Povaleja je govoril v imenu delavcev g. Karba, in v imenu narodne stranke g. Lubensky; shod se je izrkel z velikim navdušenjem soglasno za kandidaturu dr. Josipa Povalej. Isti dan ob ¼4 popoldne se je vršil volilni shod pri Sv. Jakobu na Kalobji. Shod sam je bil veličansko obiskan, le malo kateri volilec je ostal doma. Kandidatura dr. Jos. Povaleja je bila sprejeta z velikimi navdušenjem in soglasno. Govorili so tudi pristaši narodne stranke iz St. Jurja, ker na Kalobji ni niti enega narodoveca, govoril je namreč tudi g. Praunseis in g. Kveder, pa tudi krojač Turin, kateri pa je ta dan trdil, da je kmet. Kalobjani so javno izrekli, da bodo pri volitvi vsi soglasno oddali glasove le kandidatu Kmečke zveze g. dr. Povalej, in da belih vran ne bodo trpeli v svoji sredini.

c Kako „Narodni List“ laže in zavija! Iz St. Jurja ob juž. žel. se nam piše: Ni res, da bi bil prišel g. dr. Povalej po zaupnem shodu na kolo-dvoru v čakalnici v razgovor z nekim kmetom iz Savinjske doline, ker se je g. dr. Povalej ves čas razgovarjal z nami Sentjurčani, ki ga vsi visoko spoštujemo in ljubimo. Prišel pa je ravno pred vlakom neki bradati gospod, o katerem smo pozneje zvedeli, da je kmet profesor Jošt, inšpiciratelj naše zaupnike, in je začel z g. dr. Povalej pogovor. Slišali smo sledeče, na kar vsak dan prisežemo: Bradati gospod kmet: „Kako si mogel Ti pristopiti h Kmečki zvezi in podpisati njen program oziroma na njega priseči.“ Dr. Povalej: „V mojem političnem naziranju se ne dam od nikogar komandirati, resnici na ljubo Ti povem, da dosedaj nisem ničesar podpisal in na ničesar prisegel, kakor na mojo vest.“ Bradati gospod kmet: „Pa proti Robleku ne bodeš nič naredil.“ Dr. Povalej: „Bog ne daj, proti njemu samemu tudi nikdar ne bom nič storil, pri nas se gre za načela, ta se bodo sedaj bojevala.“ Če hoče gospod kmet profesor Jošt, mu naznamimo naša imena, če mu manjka prič. Sentjurčani.

c Sramota. Iz Savinjske doline se nam piše: V žalostnem spominu so nam dnevi češkega obiska v Celju. Nam ljubi češki gostje so pač vedeli povedati doma, kako je nemška omika pod varstvom mestnih redarjev srdito razgrajala osobito pri Narodnem domu in da so le varstvene naredbe Narodnega doma varovale češke brate in slovenske domačine v svojem obzidju. Na god sv. Jožefa se je letos čudna omika nekaterih slovenskih omikancev prav silno pokazala, med njimi celo akademičnih izobražencev, a ne zvenaj Narodnega doma, ampak pod streho ponosne palače. Gospodje izobraženci! Kako je bilo to mogoče? Mnogo zaupnih mož, došlih v Narodni dom na shod, je bilo vnetih pristašev g. kandidata Robleka. Ko so pa tako besno kričanje: „Živijo Roblek“ morali ves čas poslušati, je to neotesano vedenje Narodne stranke vznevelo tudi najmirnejše spoštovalce Robleka. „Škoda za moža poštenjaka, kojega onečašča ta sodrga v gosposki obleki“, tako se je venomer govorilo. „Ako si ga ti suroveži osvajaajo, naj ga pa imajo.“ Ko bi bil g. Roblek vse to slišal, kar se je v Narodnem domu njemu „na ljubo“ delalo, bil bi globoko užaljen. Kakšno je bilo še le pri odhodu zaupnikov v veži! Kaj takega še kmetje nismo slišali. Ali so to izobraženci Narodne stranke? Le nahujskana pijana poulična druhal se tako vede! Kaj ne: Svoji k svo-

jim! Od te družbe daleč proč! Ali so ti voditelji ljudstva? Ali tako želite izobraziti ljudstvo? Narodni dom so oskrnili domačini. Hišni gospodarji so prepustili za tisto popoldne vse pravice mlajšim, in ti so pokazali, kar znajo. Komu v prid? Sramota za vas, sramota za vse!

c Nekaj misli o shodu Slovenske kmečke zveze v Celju. Lep je bil ta shod in nepozabljen za vse udeležence. Toliko kmetov še menda, ni videla velika dvorana celjskega Narodnega doma. In vse te množice je privedla skupaj prodirajoča in zmagojuča kmečka misel. Vsa čast naši Kmečki zvezi, da je zanesla to misel v narod! In lepo je vodil ta veliki shod kmet Mlakar. Poznalo se je, da govori brat bratu, je kmet v gladki besedi razvijal kmetom namen Kmečke zveze. In kako naglo so se našla kmečka srca! Od različnih strani so prišli zborovalci, nikdar poprej se niso videli, a komaj so bili v dvorani, vedeli so, da so vsi bratje: spoznali so, da so prišli vsi z istim namenom skupaj, in pozdravljali so se kot stari znanci. Veže nas pač ena vez, vez Slovenske kmečke zveze. In dostojno so se vedle te množice, zakaj prišle so skupaj, da se posvetujejo o bodočem poslancu, niso pa prišle — razgrajati, kakor nasprotniki Kmečke zveze. In v tem je velikanski razloček med Slovensko kmečko zvezo in takozvano Narodno stranko. Divja besnost in surovo poulično pobalinstvo v gosposki obleki na strani Narodne stranke; veličasten mir in možato preziranje na strani Slovenske kmečke zveze! V tem znamenju se je vršil shod. Slovenska kmečka zveza je zborovala mirno za se in se ni zmenila za Narodno stranko in njene privrženice, ki so tulili pred vratmi; Narodna stranka je pa pokazala prvi svoj sad, ki je takšen, da se kmetu gnjusi dotakniti se ga z roko. Dr. Kukovec je lahko ponosen na svoje „narodne“ muzikante, ki so pri svojem prvem nastopu pokazali, da so mojstri v — žvižganju. Žvižgajoča stranka! To je prva svoje vrste na slovenskem Stajerskem! Vzorce ima od ljubljanske liberalne stranke. Da tudi dr. Karlovšek ljubi tako „muziko“, je zelo zanimivo. Ko bi to vprizorili celjski fakini, bi se ne čudili, dvomimo pa, da bi znali boljše. In to se po besedah „Narodnega Lista“ pravi menda „vpreči vse razpoložljive moči v službo naroda in napredka v gospodarstvu in prosveti!“ Zares! Do sedaj nismo vedeli, da se s tuljenjem in žvižganjem „služi narodu in napredku v gospodarstvu in prosveti.“ O tem so nas poučili na praznik sv. Jožefa „narodni muzikantariji“ v celjskem Narodnem domu. Frankfurtarske trakove pred Narodnim domom so prenašali mirno, slovenskim kmetom so žvižgali in klicali „izdajice.“ Seveda žvižgajočih mlečozobnežev ne smemo soditi hudo, saj so bili k temu nahujskani. Narodna stranka pač zna res „vpreči vse razpoložljive moči v službo naroda.“ — In to se je godilo v celjskem Narodnem domu, ki je last Posojilnice v Celju. S kmečkim denarjem se je zidal Posojilni dom in sedaj pride Narodna stranka in da psovati in izžvižgati slovenske kmete, ko zborujejo v lastnem domu, v lastni hiši. Naj se Slovenska kmečka zveza obrne na celjsko Posojilnico z resnim vprašanjem, če ta kot gospodar Narodnega doma odobrava tako indijansko postopanje Narodne stranke nasproti kmetom. Po odgovoru celjske Posojilnice bodo kmetje vravnali svoje nadaljne korake!

In ti žvižgajoči fantalini so bili večinoma iz bližine narodnih trgovcev in obrtnikov! Saj res! Žvižgajmo svoji k svojim! To bo v službo naroda. Da so morali kmetje celjsko „narodno“ gospodo opozarjati na omiko, je vsekako lepo znamenje kmečke trezne sodbe. Koliko truda bi pa bilo stalo, ko bi bilo par kmečkih pesti pograbilo „narodne“ godece ter jih peljalo k njih materam, da bi jim dale piti — mleka! A kmečke vrste so korakale z lahnim nasmehom pomilovanja mimo Kukovčevih in Karlovškovih muzikantov, pripravljene darovati po par vinarjev vsakemu teh revežev, ki so bili „vpreženi v službo naroda.“

Posebej se pa mora povdarjati velikansko navdušenje, ki je nastalo vsakokrat, kadar je predsednik ali kateri govornik in pozneje g. kandidat povdarjal krščanski značaj Kmečke zveze, njen kmečki program ter potrebo, iti v boj za krščanska načela slovenskega ljudstva in za kmečke težnje. Tukaj se je pokazalo, kako malenkostna je Narodna stranka s svojimi žvižgajočimi godci v primeri z verskim prepričanjem poštenega slovenskega kmeta. Okoli trdnjave katoliških načel lahko Kukovčevi in Karlovškovi muzikanti žvižgajo celo večnost in zidovje se ne bo podrla.

Težko je sicer misliti, da bi gospodje Narodne stranke ne mislili nič na bodočnost, a če sklepamo po njihovih dejanjih, smemo trditi, da ne mislijo niti en dan naprej. Ne glede na veselje, katero imajo ob takem ravnanju celjskih „narodnih“ naši večni nasprotniki, mora vendar žvižgajoči stranki biti znano, da bodo enkrat zopet volitve v celjski okrajni zastop. Bog ve, ali bo stranka piskačev poslala takrat svoje muzikante na agitacijo za slovenske glasove, ali bo pa v Celju zažvižgala in volilci bodo prišli sami! G. Vekoslav, kaj pravite? Koga pa hočete takrat „vpreči v službo naroda?“

Govorilo se je med zborovalci, da se je tudi nekdo izmed učiteljstva vdeleževal tuljenja pred vratmi. G. doktor Vekoslav! Kaj pa, ko bi tam prišli koga za ušesa! Kmečka ušesa niso tako zarobljena, kakor „narodna!“

Sploh smo se veliko naučili na praznik sv. Jožefa v celjskem Narodnem domu. Videli in slišali

smo navdušene kmečke vrste, občudovali dostojnost, mir in treznost pristašev Kmečke zveze; videli in slišali smo pa tudi „narodno“ godbo nove Narodne stranke. Sedaj nam je sodba lahka: Z žvižganjem se kličejo ponočnjaki in rokovnjači so si dajali z žvižganjem nekdanja svoja znamenja, zato pa na žvižgajočo stranko — žvižgamo! Sicer si je pa z žvižganjem pripravila sama najboljšo pot v bodočnost: ta pot kaže, da bo žvižgajoča Narodna stranka šla — rakom žvižgat!

Par besed še o g. Robleku. Mogoče je dvojno: Ali je g. Roblek vedel za nameravano pobalinstvo žvižgajoče stranke ali ni vedel. Če je vedel za to, obsoja se sam; če pa ni vedel, mora ga biti kot poštenega moža v dno duše sram takih pristašev, kakor jih je imel na Jožefovo v celjskem Narodnem domu. Če pa hoče biti kandidat piskačev in muzikantov, mu ni pomagati! Kandidat Slovenske kmečke zveze je pa veleposestnik in finančni komisar g. dr. Josip Povalej.

c Sv. Lenart nad Laškim. Naše Bralno društvo je precej časa dremalo. In glej — sedaj je oživel in se je začelo gibati in delovati. Kot začetek in uvod k nadaljnjemu delovanju so takoj fanti s pomočjo enega moža imeli pred kratkim predstavo — „Pri Tonču“ in trdit se sme, da so igrali izborna. „Pri zvitem rogu“ so izborna „litali“ in kmet se je dal tako „fotografirati“, da smo se na vse grlo smejali. Sedaj se bomo pa krepko poprijeli dela in se izobrazovali, menda vendar brez ptujske giftne in neslane krote.

c Dobrna pri Celju. Kdor ne pozna tukajšnjih razmer, si bo morebiti mislil, da vsled vahtarčin oženj bljuvajočih člankov o dobrnskem „nemiru“ res vlada kako razburjenje na Dobrni. Kaj še! Par „štucerjev“, ki še vsak dan za cigarete nima, in ki nima drugega dela, kakor spréhajati se od pošte do gostilne in od gostilne do pošte, je morebiti vznemirjenih, a ne vsled vahtarčine pisave. Ampak vsled tega, ker smo vahtarci hitro za petami in z resničnimi podatki dokažemo, da laže, kadar zine. In to jezi njenih par lačnih privrženecv na Dobrni. Kake duševne revice so dobrnski nemčurji, dokazuje to, da si morajo vsakokrat naročiti vahtarčine urednike iz Celja, če hočejo kaj pisati „Iz Dobrne.“ Lansko leto je neki Balok hodil po Dobrni, in nekaj dni potem je prinesla vahtarca par strašnih člankov. Mislili smo, da bo Dobrne konec, pa je še ni bilo. Kdo je prosil Baloka, da je počastil Dobrno s svojim obiskom, ne vemo, a to vemo, da Balok ni prišel iskat zdravlja na Dobrno. Letos pa je v lepem pustnem času prihitelo celo dvoje nemških „urednikov“ iz Celja. Da so se v Orozljavi gostini „razburili“ duhovi, jim nič ne zamerimo, a dobrega Augusta je politika spravila skoraj v zadrego. Zmanjkalo je namreč v družbi drobiža. Velikodušno je dal odpreti August svojo blagajno. Poslal je po dvajset kronc. Kaj so ž njimi naredili, zgodovina ne pove. Sedaj seveda razumemo, zakaj da je vahtarčina pisava tako „razburjena“. Slovenci se pa nič ne razburjamo, pač pa pomilujemo nemškutarsko ubožstvo na možganih. Predlagali bi dobrnski nemškutariji, če hoče, da bo v vahtarci zopet kaj „Iz Neuhausa“, naj se oglasi pri Slovencih, da ji pomagajo iz zadrege. Ti znajo tako stvar boljše. Če bo pa kedo zopet „razburjen“, ga bode mo hitro umirili in ohladili.

c Celjski porotniki za prihodnjo porotno zasedanje: Glavni porotniki: Pavel Strasser, trgovec v Dobrni; Em. Peycher, oskrbnik; Flor. Gajšek, trgovec v Loki pri Žusmu; Jož. Pučnik, posestnik v Konjicah; Jos. Stipčič, trgovec v Št. Jernéju; Karl Bastiančič, posestnik v Slovenjgradu; Janez Pötscher, gostilničar v Vojniku, Martin Frece, trgovec v Starivasi; Rudolf Costa-Kuhn, trgovec v Celju; Jožef Lenko, veleposestnik v Št. Petru, Jurij Strafela, notar v Rogatec, Janez Zajc, župan v Velikem Obrežu, Ant. Pretner, steklar v Konjicah, Ivan Čas, veteposestnik v Stražah; Avg. Stoinšeg, posestnik v Rog. Slatini, Franc Vedenik, posestnik v Št. Lovrencu; Albert Verdnik, veleposestnik v Sv. Miklavžu; Egidij Zollner, gostilničar v Celju; Franc Mattheis, trgovec v Brežicah; Jakob Vrečko, posestnik v Bolešini; Ant. Altziebler, gostilničar v Celju; Iv. Katz, posestnik v Šmartnu pri Slovenjgradu; Fr. Sivec, klepar v Slovenjgradu; J. Stergar, posestnik v Zakotu; Adolf Gabritsch, lesotrpč v Brežicah; Rih. Dirmaier, tovarniški uradnik v Št. Lenartu; Andrej Frece, trgovec v Gornji Sušici; Viktor Hauke, gostilničar v Šoštanj; J. Rak, gostilničar v Velenju; Alojz Šribar, gostilnič. Doberteš vesi; Franc Oset, trgovec na Vranskem in Jožef Samec, posestnik v Arclinu. Nadomestni porotniki: Mih. Zagode, gostilničar v Ostrožnem; Jurij Strauß, kolar v Celju; Franc Rischner, trgovski pomočnik v Celju; Fr. Peharz, lekarnar v Celju; dr. E. Gollitsch, zdravnik v Celju; Jos. Wreschagg, sollicitator v Celju; J. Josek, trgovec v Celju; Ant. Tautsch, klepar v Celju; Franc Herzman, posestnik v Celju.

c Vojnik. Shod Kukovčeve stranke pri Vrečerju v pondeljek 25. marca je bil klavern. Za tako veliko okolico je 76 vdeležencev vsekako zelo malo. Če od teh odštejemo Vojničane, ki ne volijo v okraju, potem nevolilce, ostalo bo za Kukovčevega kandidata Robleka komaj nekaj nad 50. In za teh 6 duceatov ljudi prišli so iz Celja trije doktorji in znani ljudski govornik — Fridrih! Majhen uvod je napravil dr. Stiker, na kar je bil za predsednika izvoljen narodovec Lipuš. Ta se je postavil z očali pred poslušalce, gledal jih nekaj časa, potem pa brez strahu

potegnil listek iz žepa in bral: Otvorim shod! Za tem je nastopil zopet dr. Stiker ter govoril govor, ki ga govori drugače vedno dr. Kukovec, namreč o „narodni stranki“. Rekel je, da so dolgo čakali, a ker se ni nič storilo, so bili primorani ustanoviti „narodno stranko“. Govoril je tudi o mariborskem zborovanju, o dr. Korošču, o tisti novici v „Slov. Gosp.“ ter imenoval „Kmečko zvezo“ katoliško, kakor da bi bilo to kaj sila novega. Mož mora biti o „Kmečki zvezi“ strašno podučen, ker je trdil, da bo zveza trpela samo do volitev, potem pa ne bomo nič več slišati o nji. Ko je bil Stiker s svojo modrostjo pri kraju, nastopil je dr. Božič, ki je govoril čisto nov govor o — kmetijstvu. G. Božič! Vse to smo že slišali iz ust g. Goričana in sicer veliko boljše in pametnejše. Ponavljal je Božič znano Goričanovo šalo o kmetu in njegovih sinovih, katerim oče določuje poklic in najbolj neumnega določi za kmečki stan. Malo kočljivo je bilo, ko se je Božič tudi prišteval med kmete, ker ima veliko posestvo. Tudi o bikoreji je govoril, pa tudi o tem smo slišali Jelovška boljše govoriti. Da kranjski duhovniki in šola tudi spadajo med kmetijstvo, do sedaj nismo vedeli, podučil nas je o tem dr. Božič, ki je med drugim vprašal navzoče: „Ali mislite, da imam kaj zato, da hodim na shode?“ „Nič, je odgovoril, jaz samo podučujem.“ (In reklama za Vašo bodočo pisarno?) Med dolgovoznim govorom Božičevim je precej kmetov odšlo. Posebno ko se je obregnil ob frankolski živini in ob mešetarjih, so Frankolčani jezno zapustili dvorano. Sicer pa je bil dr. Božič sploh hud nad tem, da je bil shod tako slabo obiskan. Da zanimanje za Božičev govor med kmeti ni bilo posebno, kaže to, da so med seboj govorili, in je bil Božič primoran jih opominjati rekoč: Bodite tiho, dokler jaz govorim! Pa tudi ta opomin ni veliko izdal, zakaj prišlo je celo do glasnih ugovorov, ko je govoril o sedemletni šolski dobi. Dolga duhovitost je pa g. doktora čisto posušila, zakaj naenkrat je začel klicati: Prinesite mi malo vode, jaz sem čist suh! K takemu govoru res vodo, čeravno je nek kmet klical: Vina! vina! G. Božiču tudi geslo: vse za vero, dom, cesarja ni prav po godu, ker je rekel, da je pri tem kmet ostal, kakoršen je bil. Tudi dr. Božič je po svojem govoru ostal, kakoršen je bil. Ko ni več vedel, prišel je na vrsto tretji doktor iz Celja — Gosak. Ta je bil najbolj hud. Govoril je o tlečih iskrah in o plamenu, o kmečkih puntih in Korošču, o volilni reformi in duhovnikih, o kranjskih razmerah in župniku Zdolšku in prišel do sklepa, da so vsega krivi slovenski duhovniki. Da Gosak o tem govori ravno v Vojniku, je res čudno! Čeravno se je Gosak izmed vseh treh doktorjev najbolj napenjal, je bilo vendar med poslušalci mnenje to, da je Gosak najslabše napravil. Da je Gosak stotine kmetov na shodu „Kmečke zveze“ v Celju imenoval „kimovce“, po našem mnenju za Karlovškovo advokatsko pisarno ne bo preveč koristno. Pozabil je pa menda hudi doktor označiti svoje prijatelje, ki so piskali v „Narodnem domu“. Najzadnji prostor v govorniški vrsti so dali doktorji iz Celja — kmetu Fridrihu, ki je skoro nerazumljivo govil o hmeljjarstvu in Vovšku. Trudil se je, dokazati, da to ni mogoče opisati, kako se hmelj sadi. To zna samo — Roblek. S tem so bili pri svojem kandidatu. Fridrih je imel že skrčeno število poslušalcev. Zanimivo je bilo, ko je rekel Fridrih, da on ne sodi za poslanca! Kdo se je pa kje na svetu o tem kaj menil! Bog ve, če bo Narodna stranka kaj posebno navdušena o vojniškem shodu. Kmetje gotovo ne.

c Trbovlje. V nedeljo sta imeli „Kmečko bralno društvo“ in „Kršč. soc. delavsko društvo“ svoje skupno društveno zborovanje. Povabljena sta bila tudi gospoda dr. Korošec in dr. Benkovič. Zbralo se je mnogo društvenikov in somišljenikov omenjenih društev in okoli 30 razoračev iz Hrastnika, pristaši tako zvane Narodne stranke vredni imena propalice naroda. Stranka, ki ima tako surove in neolikane pristaše, je za zaničevati. Gosp. kaplan Lončarič odpravi zborovanje predstavi oba povabljenca in da gosp. dr. Korošču besedo. Njegov govor je bil nekaj posebnega za nas Trbovličane in je segel poslušalcem globoko v srce. Spoštovanje do gosp. Korošca so dobili tudi njegovi najhujši nasprotniki, ki so lansko leto strastno agitirali proti njemu. Hvala in čast mu! Potem se oglasi k besedi gosp. dr. Ivan Benkovič. Ogorčeni moramo obsojati že omenjene razgrajaje. Delavcu in kmetu zabranjevati izobraževati se, je ravno toliko kot siliti ga v prepad tlačanstva in neomike. Pa hvaležni smo jim. Spoznali smo, da imajo narodnost le na jeziku. Nič ne de, če dr. Benkovič ni mogel svojega govora skončati, spoznali smo, da ima resne namene nas v delavskem vprašanju podučiti. Vedite, vi neotesanci, v Trbovljah so za vas tla izgubljena! Ne boste se več hvalili v svojih cunjarskih listih kakor „Narodni List“, katere pošiljate v Trbovlje brezplačno, da toliko in toliko jih je bilo. Škric naj gre rakom žvižgat, ampak masa delavstva, čegava je? Odgovorite! In ta masa vam bode pokazala na dan volitve, da bode proti vsemu terorizmu, ki vlada v Trbovljah, vsejedno izvolila za svojega poslanca dr. Benkoviča. Čudno se pa nam vsejedno zdi, da si upa Roš na dan s svojo kandidaturo, ker gotovo ve, da bode strašansko propadel. Če ga v Trbovljah ne marajo, kjer je domačin in župan, kaj še le po drugod! In zakaj ne? Delavstvu in kmetu je neprijeten. Ali kedaj pogleda kakšnega delavca na cesti? Nikoli ne. Misli menda, da je neko višje bitje. Navedli bi lahko zelo lepe izglede. Da pa bode

MAL OZNANILA.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se a. jmejo samo proti predplačilu. — Pri vprašanjih na upravnništvo se mora priložiti snamka za odgovor.

Štampilje
iz kavičuka, modele za predtiskarije, izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, Gosposka ulica št. 15.

Pravo kmečko sliovko
in drobenko, za katerih pristnost se jamči, prodaja gospa Jerič v Karčevini šte. 126 pri Mariboru ob graški glavni cesti. 2 (26-18)

Vino, ceno in pristno istrijsko, od prve roke prodaja Sebastian Luk, trgovec v Kringi, pošta Tinjan (Antignana) pri Pazinu v Istri. Vino pošilja v sodih od ne manj ko 56 litrov za gotov denar ali s povzetjem franko železniška postaja Sv. Petar u Šumi (S. Pietro in Selva). Pošlje tudi rad uzorce. 50 26-10

Krojačem in šiviljam priporočam vzorce (Schmittmuster) za razne obleke po najnovejših modah krojaški mojster Ivan Keček, Sv. Tomaž bl. Ormoža. 100 10-7

Glasovir, sposoben za vsak salon, se radi selitve ceno prodaja. Kje, pove upravnništvo. 163 3-3

ENIGELGENE SCHUTZMARKE

Krasno-barvne kanarčke drdate in kvačke in slavcem slično pojote, ki so dobili v Ustju 1. 1906 l. odliko, pripoča po 12 do 20 K na 8 dnevi poskus; samice po 3 in 4 K I. E. Weixl, Maribor, Zofjin trg 3.

XXXXXXXXXXXX**Stef. Kaufman**

trgovec z železnino v Radgoni z razen hrabilnice priporočam svojo veliko zalogo, motik, srpov, kos itd. iz najboljšega železa po najnižjih cenah: 147 11-4

XXXXXXXXXXXX

Kdo želi za praznike lep in močan klobuk po nizki ceni dobiti naj ga kupi pri Vitantjem klobučarju
140 24-4 **Franz Jankovič.**

XXXXXXXXXXXX

Nova enonadstropna najemniška hiša s 8 stranskimi, uradno dokazano nese sedaj 1555 K na leto, z dobro obiskano trgovino in pripravo za gostilno, z vsem potrebnim oskrbljena in z vrhom, obsegajočim 1000 m², je napravljen. Tudi stavbišče tik Celja je na prodaj. Proda se le Slovenec. Cena 14.000 gld. Izplačati je 3-4 tisoč gld. Zelo prijavna za kak zavod. 3-2 Več pove Jos. Kosi, Celje, Breg 34.

Dve konjski opravi, še v dobrem stanu, prav po ceni prodam. Vpraša se naj pri upravnistvu tega lista. 186 2-2

Harmonike bom prodal zelo po ceni do 1. julija, lastni izdelek. Cena je najmanj za 20 K nižja. Fr. Bakšek izdelovatelj harmonik, Breg pri Ptaju. 180 3-2

Veliko posestvo se prodaja

3/4 ure od Maribora, obstoječe iz velikih travnikov, njiv, lepega gozda za sekati in vinograda. Vsega skupaj osem poslopij, tudi velike kleti s premičnim orodjem. Proda se zelo po ceni. Vsega skupaj je 61 orolov. Poizve se pri g. Leopold Barta, lastnik firme Leopold Blau, Maribor, Gosposke ulice 5. 231 3-1

Posestvo je naprodaj

na Spodnjem Šajerskem v lepem in prijaznem kraju.

Več pove 206 3-1

Karol Cimperšek, t. govec, Laški trg.

Za učenca sprejem pridnega fanta in enega mladega mirarskega pomočnika Josip Filat, izdelovatelj harmonik, Slovenjgradec. 114 2-1

Izurnjena kuharica, 38 let stara, vajena vsakega dela, išče stalno službo v kakem župnišču. Pismene ponudbe se prosijo do 10. aprila pod naslovom: „Izurnjena kuharica pri gospej Tereziji Dovar, Zeller-gasse 5, Grade.“

Oskrbnik se sprejme takoj na malo posestvo pri Sv. Jederti na Laškem. Za plačo se daje prosto stanovanje, njiva z vrhom in desetina sadnega mošta. Posebno se priporoča rokodelcem Natančevje se zve pri Albinu Scheligo na Polzeli. 208 2-1

Zaradi preselitve se prodaja proste roke domačija, ležaja ob okrajni cesti in pet minut od kolodvora, po primerno nizki ceni. Zglasiti se je pri Franc Jelovšek, posestnik na Polzeli. 209 3-1

Posestvo v najlepšem kraju blizu Maribora, lepo gospodarstvo, se po ceni prodaja. Pobrežje št. 55. 3-1

Učenca, od 14-16 let starega, sprejme V. Ferencak, stavljeni in mizarški mojster na Vidmu ob Savi. 4-1

Stavbeni prostori, 15 minut od mariborskega južnega kolodvora, za zidanje vil sposobni, se po ceni prodajo. Kdo? pove upravnništvo. 215 5-2

Učenec iz poštene hiše se takoj sprejme v trgovino mešanega blaga pri Jos. Sorko, trgovcu na Bregu pri Ptaju.

Lepo posestvo pri Sv. Jakobu v Slov. gor., blizu farne cerkve in okrajne ceste, katero meri 31 orolov in obstoji iz rodovitnih njiv, lepih travnikov in sadonovnikov, se takoj prodaja. Hiša in vse gospodarsko poslopje je v dobrem stanu. — Natančevje podatke daje Alojzija Sirk, posestnica pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 201 3-1

Kupim vodno žago, mlin ali gosulno. Vsak ponudnik naj naznani ceno in dohodek in kako obstoji. Naslov: Jož. Repe, Ljubljana, Karlovska cesta 22. 203 3-1

Novozidana hiša s 2 sobama, kuhinjo, kletjo, svinskimi hlevi, studencem in 2 vrtoma se poceni prodaja. Maribor, Pickenstrasse 31. 3-1

Šafar za živino, sadjerejo ali poljedelstvo išče službe. Naslov pri upravnistvu. 204 3-1

Posestvo v Švabiku, dve uri od pošte in železnice Pliherk na Koroškem, z mlinom in žago (stanovitna voda), pohištvo in 1 ha zemljišča se za 4000 K prostovoljno prodaja. Vprašati je pri Sokol Rud. v Švabiku, pošta Pliherk 2-1

Trte, cepljene, ameriške, najboljše vrste, prodaja P. Sreber, Tegethoffstrasse 23. 198 3-1

Močnega sodarskega učenca se sprejme. Maribor, Schillerstrasse 17. 207 2-1

Dva učenca sprejme Oroslov Dolenc, svecar in lektor, Ljubljana. 199 3-1

Cepljene trte imam za oddati in sicer 1000 na zeleno cepljenih, kakor: plavec, portugalka, muškati, beli in gundec. Cena 100 komadov 15 kron. Pošljem sortirano in vestno. Severin Koprivc, Artiče pri Brezicah. 205 2-1

Harmonij, še skoro nov, se poceni prodaja. Več pove upravnistvu tega lista. 187 2-2

Kupujte Nar. kolek!

Pozor, kmetje in fantje!

V moji lekarnski praksi, katero izvršujem že 25 let, se mi je posredilo s časoma iznajti sredstvo za rast trk in las, proti izpadanju las in za odstranitev prhlja (lusk) na glavi, to je **Kapilor št. 1.**

Cena je (franko na vsako pošto): 1 lončič 3 K 60 v, 2 lončka 5 K. Prosim, da se naroči samo od mene. Naslov je: P. Jurišić, lekarnar v Pakracu, Slavonija. Dovar se pošlje naprej ali s poštanim povzetjem. 5-5

Kuverte

priporočam
tiskarna sv. Cirila
v Mariboru

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Pakraške želodčne kapljice

Pakraške želodčne kapljice delujejo iz vrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleži iz želodca, vetrove in čistijo tri, pospešujejo prebavo, izganjajo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravilo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo zoper bolezni maternice in nadron; zato ne smejo manjkati v nobeni kmetki in meščanski hiši. Naj vsakdo naroči in naslovi:

Peter Jurišić,
lekarnar v Pakracu št. 100
Slavonija.

Denar se pošilja naprej ali s poštanim povzetjem.

Cenaje sledeča (franko na vsako pošto):

12 stekleniče (1 ducat) 5 K, 24 stekleniče (2 ducata) 8 K 40
36 stekleniče (3 ducati) 12 K.
Manj od 12 stekleniče se ne razpošilja.

Slavonska zel:

Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, protibedenju, kataru in odstranjuje goste sluzi ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših, pranih in pljučnih katarib. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

2 originalni steklenici 3 K 40 v, 4 originalne steklenice 5 K 90 v
6 originalnih steklenic 8 K 20 v.
Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Zahvala.

Povodom prebriske izgube dragega nam sina, gospoda

Jožefa Kostreva

bogoslovca II. letnika

se podpisani iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z besedami ali dejanjem olajšali to bridko izgubo; v prvi vrsti prav srčno zahvala pred gosp. kanoniku dr. Ivanu Mlakar, potem veleč. gosp. špiritualu Rudolfu Janežič, vsi častiti duhovščini in gg. bogoslovcem ter vsem znancem in prijateljem, ki so rajnega spremljali k zadnjemu počitku.

Maribor, dne 23. sušca 1907.

Franc Kostreva, Marija Kostreva,
stariši.

Vincenc in Marija Kostreva,
strič in teta.

200 1

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem, sosedom in znancem, ki so nas kakorkoli tolažili ob boleznih, še bolj pa smrti naše nepozabne in ljubljene soproge, oziroma matere, tašče, babice in sestre, gospe

Neže Fras roj. Damiš

veleposestnice v Gornji Voličini

in vsem mnogobrojnim udeležencem na pogrebu blage ranjke dne 20. t. m. izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Gornji Voličini, 20. sušca 1907.

Anton Fras,
soprog.

Julijana Mulec roj. Fras, Tila Fras,
hčeri.

Franc Mulec,
posestnik v Senarski,

Ignacij Amer,
posest pri Sv. Martinu p.d. Vurbergova,

zeta.

Ea vnuk, dve vnukinji.

Marko Damiš,
cerkv. ključar,

Janez Damiš,
posest v Setarjevi.

brata.

Alojzija Amer,
vnukinja.

195 1

Dr. Anton Žžek

zdravnik

183 3-3

stanuje v Magdičevih hišah v Ormožu.

Slovinci!

Podpirajte Ciril-Metodovo družbo!

Dražba.

Vsled sklepa c. kr. okrajne sodnije v Mariboru se vrši dražba Wieserjevih posestev v Hočah, Pivoli, Rodozelu, Tepsovi

dne 2., 3. in event. tudi 4. aprila 1907.

Prodajalo se bode: različno pohištvo, žganjarske priprave, etrično olje, različno žganje in vino, veliko sodov za žganje in vino, sohe iz kostanjevega lesa itd.

Začetek dražbe dne 2. aprila 1907 ob 9. uri dopoldne v Hočah. Dražbene reči se bodo oddale samo proti takojšnjemu plačilu in takojšnjemu odstranjenju najvišjemu ponudniku. 210 1

Razglas.

Stavbeni odbor za zgradbo „Narodne šole“ v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem vabi p. n. obrtnike, naj se blagovolijo udeležiti ofertne obravnave v zadevi zgradbe imenovane šole. Ponudbe za celotno delo ali pa za posamezna dela naj se podpisane vpošljejo najpozneje do 10. aprila 1907.

Narčti, proračun in stavbeni pogoji so od 27. t. m. do zgoraj označenega dne (izven 30 in 31. marca) vsak dan popoldne na vpogled v župnijski ali pa v občinski pisarni v Št. Jakobu v Rožu.

Posamezna dela z materijalom vred so proračunjena:

1. Zidarska dela na	56.886 — K
2. Tesarska dela na	11.778.45 „
3. Kleparska dela na	1.233.60 „
4. Mizarska, ključarska in steklarska dela na	20.928.30 „
5. Lončarska dela na	2.276 — „

Skupaj 93.102.35 K

Stavbeni odbor si pridržuje pravico, tako skupno delo kakor tudi posamezna dela oddati po svoji prosti volji, brez ozira na vposlanih ponudb višino.

Št. Jakob v Rožu, dne 20. marca 1907.

194 1-2

Matej Ražun l. r.,
župnik.

Trtni cepiči

8000 laškega rizlinga in 5000 silvanca, s popolnoma zdravimi, krepko razvitimi, po mrazu nepoškodovanimi očesi se dobijo pri podpisane. — Ogled cepičev na mestu se želi, drugače pismeno. 197 1-1

Martin Cerjak, ekonom v Rajhenburgu, Sp. Štaj.

Katehetje!

Trgovina Cirilove tiskarne priporoča krasne podobe za prvo sv. obhajilo po 6, 14, 16, 20, 30 in 40 vinarjev v razni velikosti. V zalogi ima tudi obhajilne podobe Müllerjeve, Kühlenove i. dr.

Šmarnice

Mariji, majnika kraljici v venci splel Mart. Jurkovič se še dobijo v trgovini Cirilove tiskarne v platno vezane po 2 K, s poštnino 2 K 20 vin.

Nova in najcenejša trgovina z manufakturnim in konfekcijskim blagom

Grajski trg 2.

M. E. ŠEPEC

Burgplatz 2.

Maribor • (v lastni hiši)

priporoča za spomlad svojo veliko zalogo modnega blaga za dame in gospode. — Različne vrste pristnega platna za posteljne oprave, perila za dame in gospode, preproge, razne garniture za postelje, oblake za gospode in dečke, kravate itd. — Posebno velika izbira za neveste.

Postrežba točna in strogo solidna!

Semena raznovrstna, kakor ovetična, povrtna, deteljna, travna, gozdna itd. se dobivajo v največji zalogi

M. Berdajs • Maribor, Sofijin trg (v gradu)

Priporoča tudi svojo zalogo špecerijskega blaga in Barthelnovo apno za poklajo, najboljše kakovosti.

Alojz Škot

poslatac

Maribor, Stolni trg 5

se priporoča dosti dahušni in slavnemu običajno v isričevanje vseh v se stroko spadojnih del in popravil.

Restavracija „Narodni dom“

v Mariboru

priporoča sortirana vina dr. Turnerja, osobito čisti mošt kat v steklenicah, Zdravčev lutomerčan, dr. Stuhečev haložan i. dr. Piva: budjeviške in ob vesolnih trdi akolijsko laško. Kuhinja samo s svežimi jedili. O petkih in postnih dneh morske ribe.

Trgovina z železnino

Jos. Prstec

Maribor, Tržaška cesta 7

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega orodja za rokodelce, vse vrste železnine, traverze, kose, peči, vodovodne naprave itd. Portland in Roman cement, apno itd. Vse po najnižji ceni!

Nazpošiljanje blaga na vse kraje sveta! Najcenejša, največja eksportna trdnica!

Prosim, zahtevajte veliki cenik, ki se pošlje zastoj in poštne prosto!

H. Suttner urar, Ljubljana

Mestni trg, nasproti rotovža

prej v Kranju

priporoča svojo veliko, izberno zalogo finih

švicarskih ur,

briljantov, zlatnine in srebrnine

v veliki izbiri po najnižjih cenah.

V dokaz, da je moje blago res fine in dobro, je to, da je nazpošiljam po celom svetu. — Na stotine pohvalnih pism je vsakomur prostovoljno na ogled, da se lahko sam prepriča.

Pozor, kupovalci!

Jožef Ulaga

v Mariboru, Tegethofova cesta 21.

priporoča svojo veliko in najnovejšo zalogo manufakturnega blaga, kakor: fine volnene obleke za spomlad vsake barve, velikansko izbiro lepih svilениh robev in predpasnikov. Dalje priporoča tudi jako dobro modno suknje za moške obleke. Vsakovrstne preproge, odeje in rjuhe, platne za perilo, moške in ženske srajce ter sploh vse najrazličnejše perilo. — Vse po najnižji ceni!

Vsled ugodnega nakupa blaga mi je mogoče prodajati blago 10 % cenejše kakor drugod.

„Pri sv. Jožefu“.

Tovarna za glinske izdelke

v Račju

izdeluje s parnimi stroji in najboljšo, večkrat premleto glino priznane najboljše izdelke, kakor: patentovane narezne in vsakovrstne druge strešne opke, opke za stla, za obzide, dimnike, rekatira-opke, plošče za tlak, lončene cevi itd. po najnižji ceni.

Zaloga tudi v Mariboru, Gosarova cesta, pri kamnarju A. Kolarju.

Nova trgovina z lesom in premogom

IVAN LAMPRECHT

MARIBOR, Karčovina 138

ob glavni cesti, za gostilno Taferne.

Prodaja vsih vrst lesa, drv in premoga.

Cene zmerne, postrežba točna.

Franc Pleteršek

Maribor, Koroška cesta 24.

Velika zaloga raznega pohištva, ogledal in podob.

Cene jako nizke.

Prodaja tudi na obroke.

Perutinarji!

PALMA jamčno sredstvo, ozdravi vsako perutnico, ki obeša perutnice, je drisljiva, ima zapetene zadke in včasih zaloga do zadnjega komada pogine. — Pošljite 36, 55 ali pa 100 vin. naprej in naročite Palma z navodilom poštne prosto. I. M. Weigl, tičjaklajni preparati Maribor, Sofijin trg 3.

Špecerijska trgovina

A. Vertnik

Maribor, Koroška cesta št. 9

priporoča svojo veliko zalogo špecerijskega blaga ter različnega vina in piva, žganja itd.

Velika zaloga premoga in drv.

Delniška družba združenih pivovarn Žalec in Laški trg

v Ljubljani

priporoča svoje

= izborna pivo v sodcih in steklenicah. =

POSOJILNICA V MARIBORU

ustanovljena l. 1882.

šteje 3000 zadruženikov z 120.000 K vplačanih deležev. — Stanje hranilnih vlog: tri in pol milijona kron. — Stanje posojil: tri milijone kron. — Stanje rezervnih fondov in za dobrodelne namene: 325.000 kron. — Obrestna mera za hranilne vloge: 4% in 4 1/4%. — Obrestna mera za posojila: 5%, 5 1/2% za hipotekarni, 6% za osební kredit.

Rentni davek plačuje posojilnica za vlagatelje. — Obresti hranilnih vlog pripisujejo se glavnici pololetno brez posebnega naročila.

Pisarna je v „Narodnem domu“.

Urađuje se v torkih, sredah, četrtkih in sobotah dopoldne, izvemši praznike.

ANTON VIHAR

stavbeni in umetni mizar

Hengasse 4 Maribor Hengasse 4

(v lastni hiši)

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah.

Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih in cerkvenih oprav, pisarniškega in umetnega pohištva ter vseh v trgovinah potrebnih mizararskih izdelkov.

Delavnica:

Heugasse 4.

Prodaja pohištva:

Na novem trgu, Freuhausegasse 1.

To je novo!

	gl.
1 prt (rjuha) brez šiva	— 76
1 odeja z dobro volno napolnjena	2 —
1 zglavnik s čistim perjem napolnjen	1 76
1 kg čistega perja brez praha	— 85
1 slamnjača (Strohsack) z lanenega eviliha	1 60
1 odeja iz himalaja-volne	1 10
1 obrisača	— 19
1/2 ducata kuhinjskih obrisač	— 65
1 namizni beli laneni prt	— 45
1/2 ducata kavinih servietov	— 24
1/2 „ belih servietov (veliki)	1 45
1 pisani namizni prt	— 48
1/2 ducata žepnih robev (beli ali pisani)	— 86
1 predpasnik iz lincevskega druka, na obeh straneh za nošo	— 49
1 batist predpasnik (beli)	— 19
1 pas iz žameta ali svile	— 17
1 dežnik, močen	1 80
1 šifon srajca (fina)	1 85
1 oksford srajca	— 85
1 Jagrova srajca	— 88
1 ženska srajca	— 48
20 m močnega belega platna	3 20
20 m vojaškega platna	3 90
1 enjaste hlače (najboljše)	1 68
1 suknene hlače (močnejše)	2 60
1 par ženskih čevljev	3 85
1 „ moških čevljev	4 45

Cene v goldinarjih.

Naročila čez 10 gl. se pošljejo obvezno.

Tovarniška zaloga manufakturnega blaga

Alojzij Gnišek

Maribor, glavni trg št. 1.

Za spomladno gnojenje kakor žitne in ekonike in pašnike, deteljišča, vinegrade in sadno drevje ter zelenjadi je dokazano najboljšo umetno gnojilo, ki vsebuje fosforovo kislino

Tomaževa žindra.

Zajamčeno čisto Tomaževo žindro z varstveno znamko in plombo opremljeno dodatno

Tovarne sa Tomasov fosfat, zadr. z o. por. v Berlinu W.

Prodaja na vagonih in malo

trgovina z železnino **MERKUR** Peter Majdič

Za radgonski in lutomerski okraj J. Škerlec, Zg. Radgona.

Kdor pa gnoji s Tomaževo žindro ali superfosfatom, mora gnojiti na vsak način tudi s 40% kraljevo soljo, koje gnojilo je neprecenljive vrednosti.

Pojasnila o uporabi kraljevi gnojil daje brezplačno kmet, pojasnjevalnica v Gradcu, Rannergasse 11.

Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate v Ljubljani

priporoča p. n. slovenskim trgovcem vse svoje po kemični analizi priznane izdelke, posebno pa kaviro „Zvezdno cikorijo“ v steklenicah, ki se prodaja v vseh trgovinah in gostilnah, da bi se izognili razporeditvi. Osnem uljudno namenjajo, da bi se izognili razporeditvi.

„Giri in Metodovo cikorijo“

v steklenicah v prid družbi sv. Cirila in Metoda za lito ter v prid trgovskemu domu. Stanovska dolžnost vsakega zavrednega slovt. trgovca je, da kupuje in priporoča izdelke iz edine avt. venske tovarne za kavine surogate.

Svoji k svojimi!

Stavbeni in umetni ključavničar

IVAN REBEK

Celje — Poljske ulice 14

izdeluje vsake vrste železne ograje, židulnice, strukovode in tehnične vseh vrst in velikosti, ter se priporoča k običajni obiski.